

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 4.9.2013
COM(2013) 615 final

2013/0306 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно фондовете на паричния пазар

(текст от значение за ЕИП)

{SWD(2013) 315 final}

{SWD(2013) 316 final}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Фондовете на паричния пазар (ФПП) са важен източник на краткосрочно финансиране за финансовите институции, предприятията и правителствата. В Европа ФПП държат около 22 % от краткосрочните дългови ценни книжа, емитирани от правителствата или от корпоративния сектор, и 38 % от краткосрочния дълг, емитиран от банковия сектор.

От гледна точка на търсенето ФПП предлагат инструмент за краткосрочно управление на паричните средства, който осигурява висока степен на ликвидност, диверсификация, стабилна стойност в съчетание с основана на пазара възвръщаемост. ФПП се използват най-вече от предприятията, желаещи да инвестират своите излишни налични средства за кратък период от време, например докато станат дължими големи разходи като например изплащането на заплати.

Следователно ФПП осигуряват жизненоважна връзка между търсенето и предлагането на краткосрочни парични средства. ФПП управляват активи в размер на около 1 000 млрд. евро и представляват категория фондове, която се отличава от всички други взаимни фондове. По-голямата част от тези ФПП, които държат около 80 % от активите и 60 % от средствата, работят съгласно разпоредбите на Директива 2009/65/ЕО относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК). Считано от юли 2013 г., останалата част от ФПП следва да извършват дейност съгласно разпоредбите на Директива 2011/61/ЕС относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ). Средният размер на ФПП далеч надвишава този на ПКИПЦК. Например управляваните от един ФПП средства могат да достигнат 50 млрд. евро. Фондовете на паричния пазар са установени в няколко държави членки, като фондовете във Франция, Ирландия и Люксембург представляват над 95 % от пазара. Пазарът обаче е силно свързан с други държави поради високия дял на трансграничните инвестиции и инвеститори и силните трансгранични връзки между фондовете на паричния пазар и техните спонсори, които обикновено са със седалище в държава, различна от мястото на установяване на ФПП.

Поради системната взаимнообвързаност на ФПП с банковия сектор, от една страна, и с корпоративните и държавните финанси, от друга страна, дейността на ФПП е в основата на международната работа по регулиране на паралелната банкова система. Съветът за финансова стабилност (СФС) и други организации, като Международната организация на комисиите по ценни книжа (IOSCO) и Европейският съвет за системен риск (ЕКСП) анализираха финансовия сектор и стигнаха до заключението, че някои дейности и субекти са от системно значение, но регулаторите не упражняват достатъчно контрол върху дейността им. В сектора на управлението на активи ФПП бяха определени като важни от гледна точка на системния риск. През ноември 2012 г. Европейският парламент прие резолюция относно паралелната банкова система и прикани Комисията да представи предложение, в което да се отдели специално внимание на въпросите на ФПП¹.

Европейският съвет за системен риск (ЕКСП) направи задълбочен анализ на системните рискове, характерни за работата на ФПП. По-специално препоръките му бяха свързани със стабилността и ликвидността на ФПП и включваха допълнителни правила относно

¹ Резолюция на Европейския парламент от 20 ноември 2012 г. относно паралелната банкова система (2012/2115(INI))

прозрачността и отчитането. Тези препоръки бяха отразени в по-голямата си част в предложението на Комисията, като бяха взеха предвид и евентуални неблагоприятни последици, които те могат да имат върху финансирането на европейската икономика.

ФПП представляват удобен инструмент за инвеститорите, тъй като имат характеристики, подобни на банковите депозити: незабавен достъп до ликвидност и относително стабилна стойност. Поради тези характеристики инвеститорите разглеждат ФПП като безопасна и по-диверсифицирана алтернатива на банковите депозити. Но в действителност ФПП представляват класически инвестиционни фондове с присъщите за тях пазарни рискове, свързани с всяка инвестиция във фонд. Следователно, когато цените на активите, в които са инвестирани фондовете на паричния пазар, започнат да спадат, особено по време на неблагоприятни пазарни условия, ФПП не винаги могат да изпълнят обещанието за незабавно обратно изкупуване и за запазване на стойността на емитираните от тях в полза на инвеститор дял или акция. Някои спонсори на фондове (основно банки) могат да „повишат“ стойността на акцията, като предоставят подпомагане, но други спонсори (основно лица, които управляват активи) може да не разполагат с необходимия за целта капитал. Поради несъответствието между дневния матуритет, предлаган от ФПП на инвеститорите, и ликвидността на активите в портфейла на ФПП не винаги е възможно да се извърши незабавно обратно изкупуване. Обещанието за стабилна цена на обратно изкупуване често е подкрепено с рейтинг ААА. Недостатъкът е, че инвеститорите — веднага след като усетят, че съществува риск фондовете на паричния пазар да не успеят да изпълнят обещанието си за ликвидност и стабилна цена на обратно изкупуване по всяко време — ще поискат обратно изкупуване, което е възможно да доведе до т.нар „масово изтегляне“ на инвеститори.

Масовото изтегляне се характеризира с мащабни и внезапни искания за обратно изкупуване от голяма група инвеститори, чиято цел е да предотвратят загуби и дяловете им да бъдат изкупени обратно на възможно най-високата цена. Масовото изтегляне на инвеститорите е от системно значение, тъй като принуждава ФПП да продават бързо активите си, за да могат да удовлетворят постъпващите искания за обратно изкупуване. По логиката на спиралата обратното изкупуване ускорява спада на нетната стойност на активите (НСА) на фонда, което от своя страна засилва спада в нетната стойност на активите и опасенията за нестабилност на целия паричен пазар. Тъй като ФПП играят централна роля при краткосрочното финансиране на субекти като банки, предприятия или правителства, масовото изтегляне на инвеститори от ФПП може да доведе до по-големи макроикономически последици. От издадените от ФПП финансови инструменти на стойност 1 000 млрд. евро най-голяма част се пада на банките — 85 %, дялът на правителствата е около 10 %, а на търговските предприятия — около 5 %. Правителствата и много големите предприятия използват паричния пазар като средство за краткосрочно финансиране наред с банковите кредитни линии.

Проблемите, свързани с масовото изтегляне на инвеститори, са от системен характер и се дължат на: 1) тесните връзки на ФПП с реалната икономика (ролята, която играят ФПП за удовлетворяване на краткосрочните финансови потребности на субектите, които използват паричния пазар като инструмент за финансиране) и 2) тяхната връзка със спонсорите. Освен това масовото изтегляне на инвеститорите от ФПП дава отражение и върху защитата на инвеститорите, тъй като тези, които изкупуват обратно дяловете си по-късно (обикновено частни инвеститори), са безспорно в по-неизгодно положение спрямо инвеститорите, извършили ранно обратно изкупуване.

Предложеният регламент отстранява тези проблеми. С него се въвеждат общи стандарти за повишаване на ликвидността на ФПП, както и за осигуряване на стабилност на тяхната структура. Ще бъдат въведени единни правила, за да се гарантира минимално равнище на дневните и седмичните ликвидни активи. Ще бъдат установени стандартизирани правила, за да могат лицата, управляващи фондове, да разбират по-добре нуждите на своите основни инвеститори. Въвеждат се също общи правила, за да се гарантира, че ФПП инвестират във висококачествени и добре диверсифицирани активи с добро кредитно качество. С тези мерки ще се гарантира, че фондът разполага с достатъчно ликвидност, за да може да отговори на исканията на инвеститорите за обратно изкупуване.

Стабилността на ФПП ще бъде осигурена чрез въвеждането на ясни и хармонизирани правила за оценка на активите, в които те инвестират. С тези правила за оценка ще се потвърди очевидният факт, че ФПП са обикновени взаимни фондове, които инвестират в активи с променлива цена.

Някои ФПП ще имат възможност да запазят съществуващата счетоводна методика, която позволява стабилна цена за записвания или за обратно изкупуване, при условие че натрупат подходящи резерви в парични наличности. Този така наречен „буфер на нетната стойност на активите“ ще служи за поемане на пазарните промени, характерни за капиталовите пазари. По този начин следва също така да се предотвратят случаи, при които спонсорите са неподготвени да отговорят на искане от своите ФПП за външно подпомагане. Буферът ще възлиза на 3 % от активите, управлявани от фонда на паричния пазар. Както показаха случаите на подпомагане от спонсора по време на кризата (123 случая с американски ФПП), само 3 пъти подпомагането е било по-високо от 3 %. Когато Reserve Primary Fund фалира през 2008 г., той загуби 3 % от експозицията си към активи на Lehman Brothers в размер на 1,5 %. Буферът няма да осигури пълна гаранция за притежателите на активи с постоянна нетна стойност (ПНСА), но с размера на буфера се постига баланс между необходимостта от стабилен и сигурен модел на ПНСА и капацитета на лицето, управляващо фонда, да осигури финансиране. Разходите на ФПП ще зависят от разходите по осигуряване на финансиране от лицето, управляващо фонда. Тези разходи могат да бъдат между 3 % и 10 % годишно. В допълнение към буфера от 3 % това би довело до увеличаване на таксите за управление от 0,09 % на 0,3 % годишно. Очаква се част от това увеличаване на разходите да бъде поето от лицето, управляващо фонда, докато останалата част ще бъде прехвърлена на инвеститорите. По-високата такса ще се отрази на доходността, която инвеститорите могат да получат от инвестиция в ФПП, но за сметка на това те ще се възползват от продукт, предлагащ допълнителна сигурност срещу промени в пазарната стойност на базовите активи.

В допълнение към тези разпоредби общите правила относно рейтингите ще гарантират, че лицата, управляващи фондовете, и инвеститорите вече не разчитат на външни кредитни рейтинги, които може да повлияят неблагоприятно върху функционирането на паричния пазар при понижаване на рейтинга на даден актив. Тези мерки ще бъдат придружени от по-големи изисквания за прозрачност, за да се гарантира, че инвеститорите разбират правилно профила на риска и доходността на инвестициите си.

Предложеният регламент ще разчита на съществуващите процедури за издаване на разрешение за ПКИПЦК, които са хармонизирани по силата на Директивата за ПКИПЦК. С него ще се въведе хармонизирана разрешителна процедура за ФПП, извършващи дейност като алтернативни инвестиционни фондове, тъй като съгласно Директивата за ЛУАИФ издаването на разрешение за АИФ е в компетентността на държавите членки. Хармонизираната процедура за ФПП, извършващи дейност като

АИФ, ще бъде сходна с хармонизираната процедура за издаване на разрешение, предвидена за ПКИПЦК. Дейността на лицата, управляващи фондове, ще продължи да бъде регулирана от Директивата за ПКИПЦК или Директивата за ЛУАИФ, но управляващите лица и фондове, които попадат в обхвата на настоящия регламент, ще трябва да спазват тези допълнителни правила, специфични за предлаганите от ФПП продукти.

Целта на единните правила е да се запази целостта на вътрешния пазар и да се засили неговата стабилност, за да се сведат до минимум последиците от нова криза. Ползите за инвеститорите ще се изразяват в по-голяма информираност относно рисковете, свързани с тези регулирани продукти, и сигурност по отношение на хомогенното инвестиционно предложение, свързано с фондовете на паричния пазар в Съюза. Хармонизираните в цяла Европа правила ще бъдат от полза за лицата, управляващи фондове. Емитентите на инструменти на паричния пазар ще се възползват от по-стабилната среда, в резултат на което ФПП ще запазят ролята си на инструмент за финансиране.

2. РЕЗУЛТАТИ ОТ КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОТ ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

2.1. Консултация със заинтересованите страни

В началото на 2012 г. Комисията започна широки консултации с представители на широк кръг организации под формата на двустранни и многостранни срещи, обществена консултация относно паралелната банкова система, обществена консултация относно въпроси, свързани с управлението на активи, включително фондовете на паричния пазар, и обществена конференция по въпросите на паралелната банкова система. В резултат на това Комисията получи обширна информация за функционирането на пазар на ФПП и неговите различни сегменти, както и мнения относно проблемите, които трябва да се решат, и начините това да бъде постигнато.

2.1.1. Зелена книга относно паралелната банкова система

Отговорите на зелената книга дадоха широка представа за европейския сектор на паралелната банкова система. Това спомогна за разработването на по-конкретни въпроси, специфични за работата на ФПП, които бяха поставени за обсъждане по време на обществената консултацията относно управлението на активи, която започна през юли 2012 г. На обществената конференция през април 2012 г., на която присъстваха заинтересовани страни от ЕС и САЩ, също беше отделен раздел, посветен на ФПП. Представителите на регулаторите и корпоративния сектор, които влязоха в състава на работната група за ФПП, представиха своите становища относно необходимостта от реформи на европейския пазар на ФПП.

2.1.2. Консултация относно управлението на активи

На 26 юли 2012 г. беше публикувана широка обществена консултация по различни въпроси, свързани с управлението на активи, в която беше включена и глава, посветена на ФПП (тази консултация приключи на 18 октомври 2012 г.). Службите на Комисията получиха 56 отговора на въпросите от раздела за ФПП.

2.2. Оценка на въздействието

В съответствие с политиката си за по-добро регулиране Комисията направи оценка на въздействието на различни варианти на политиката. С цел гарантиране на ликвидността и стабилността на ФПП бяха анализирани общо 16 различни варианта. Всички те бяха

анализирани спрямо общите цели, а именно подобряване на финансовата стабилност в рамките на единния пазар и на защитата на инвеститорите във ФПП, но също така спрямо по-конкретните цели на тази инициатива: i) предотвратяване на риска от разпространение на проблемите към реалната икономика, ii) предотвратяване на риска от разпространение на проблемите към спонсора и iii) намаляване на неблагоприятните последици за инвеститорите, които извършват късно обратно изкупуване, особено по отношение на обратното изкупуване при неблагоприятни пазарни условия.

Бяха анализирани въздействията, включително разходите и ползите за различните заинтересовани страни, инвеститорите, лицата, управляващи активи, емитентите на краткосрочен дълг, спонсорите. Заключениета от анализа подкрепят създаването на по-стабилна рамка за фондовете на паричния пазар: повишена ликвидност и по-стабилна структура. Резултатите от предпочитаните варианти се очаква да бъдат от полза за фондовете на паричния пазар и паричния пазар като цяло, тъй като ще се подобри тяхната устойчивост при неблагоприятни пазарни условия. Това ще доведе до по-стабилен паричен пазар в Европа, който ще е от полза за инвеститорите, емитентите на краткосрочни задължения и банките спонсори на ПФФ.

На 16 януари 2013 г. службите на Генерална дирекция „Вътрешен пазар и услуги“ проведоха среща със Съвета за оценка на въздействието. Съветът анализира настоящата оценка на въздействието и на 18 януари 2013 г. даде своето положително становище. По време на тази среща членовете на съвета предоставиха на службите на Генерална дирекция „Вътрешен пазар и услуги“ коментари за подобряване на съдържанието на оценката на въздействието, които доведоха до някои промени в окончателния проект. Проблемът беше по-добре формулиран, като бяха представени по-големи подробности за пазарите на ФПП, а в описанието на проблема бяха включени допълнителни примери от Съюза, които са показателни по-специално за трансграничното измерение на проблемите. Връзката между целите и вариантите с констатираните проблеми беше по-ясно отбелязана, като бяха използвани повече измерими оперативни цели. По-подробно бяха обяснени въздействията върху инвеститорите, както и произтичащите от предвижданите мерки разходи за постигане на съответствие. По-добре бяха описани последиците за държавите членки и за международната регулаторна съгласуваност. И накрая, систематично бяха включени мненията на заинтересованите страни, по-специално в разделите, в които се анализират и сравняват различните варианти.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

3.1. Правно основание и избор на правна форма

Правното основание за регламент, с който се приемат единни разпоредби във връзка с функционирането на вътрешния пазар, е член 114, параграф 1 от ДФЕС. С пруденциалните правила за продуктите се установяват границите на рисковете, свързани с фондовете на паричния пазар. Те не уреждат достъпа до дейностите по управление на активи, но регулират начина, по който тези дейности се осъществяват, за да се гарантира защитата на инвеститорите и финансовата стабилност. Те са в основата на правилното и безопасно функциониране на вътрешния пазар.

Предложената законодателна мярка, която е продиктувана от целта за запазване на целостта на вътрешния пазар, ще създаде регулаторна уредба за фондовете на паричния пазар с оглед подобряване на защитата на инвеститорите във ФПП и засилване на финансовата стабилност, като се предотврати разпространяването на риска. Предложените разпоредби са насочени конкретно към осигуряване на достатъчна ликвидност на фондовете, за да се отговори на исканията на инвеститорите за обратно

изкупуване, както и към осигуряване на достатъчно стабилна структура на ФПП, устойчива на неблагоприятни пазарни условия. Счита се, че регламентът е най-подходящият правен инструмент за въвеждането на единни изисквания, които наред с другото ще регулират обхвата на допустимите активи, правилата за диверсифициране, правилата, свързани с експозициите към кредитен риск, лихвения процент и ликвидните рискове, както и правилата относно издаването на разрешение на фондовете, които възнамеряват да упражняват дейност като фондове на паричния пазар. Това са основно пруденциални правила за продуктите, които имат за цел да направят европейските ФПП по-сигурни и ефикасни, като по този начин намалят свързаните с тях опасения относно системния риск.

Започването на дейност като лице, управляващо фонд, е уредено с Директивата за ПКИПЦК или с Директивата за ЛУАИФ. Дейностите на лицата, управляващи фондове, ще продължат да бъдат предмет на тези две директиви, но правилата за продуктите, съдържащи се в уредбата за ПКИПЦК, ще бъдат допълнени от правилата за продуктите, предвидени в настоящия нов регламент.

3.2. Субсидиарност и пропорционалност

Подходите на националните регулатори се ограничават по същество до съответната държава членка. Регулирането на продуктовия и ликвидния профил на ФПП само на национално ниво поражда риск различни продукти да бъдат продавани като ФПП. Това би създавало объркване сред инвеститорите и затруднило установяването на равнопоставени условия в целия Съюз за тези, които предлагат ФПП на професионални инвеститори или инвеститори на дребно. Аналогично, различните национални подходи във връзка с основните характеристики на ФПП ще увеличат риска от трансгранично разпространение на проблемите, особено когато емитентите и ФПП са разположени в различни държави членки. Тъй като ФПП инвестират в широк набор от финансови инструменти в ЕС, фалитът на един ФПП (поради недостатъчно регламентиране на национално равнище) ще се отрази върху финансирането на държавния и корпоративния сектор в целия ЕС.

Освен това, тъй като много оператори, които предлагат ФПП в Европа, са установени в държави членки, различни от тези, на чиито пазари се предлагат фондовете, изработването на стабилна уредба е от съществено значение за избягване на трансгранично разпространение на проблемите. Такова трансгранично разпространение следва също да не се допуска между ФПП и неговия спонсор, който често се намира в друга държава членка. Това е особено опасно, когато спонсорът се намира в държава членка, която не разполага с бюджетни средства за спасяване на заплашен от фалит спонсор.

Що се отнася до пропорционалността, с предложението се постига подходящ баланс между обществения интерес и икономическата ефективност на мярката. Изискванията, наложени на различните страни, бяха внимателно преценени. Където е възможно, изискванията са очертани като минимални стандарти (напр. дневна или седмична ликвидност, ограничения на концентрацията на емитента), а регулаторните изисквания са предвидени така, че да не нарушават ненужно съществуващите бизнес модели (например предвиждане на подходящи преходни периоди преди да се премине към плаваща НСА на ФПП или предоставяне на операторите на възможността да избират между строги капиталови изисквания и плаваща нетна стойност на активите на техните ФПП). При определянето на тези изисквания е постигнато по-специално равновесие между нуждата от постигане на баланс между защитата на инвеститорите, избягването

на трансграничното разпространение на проблемите, ефикасността на пазарите, финансирането на европейската промишленост и разходите за сектора.

3.3. Въздействие върху основните права

Предложението оказва въздействие върху две основни права от Хартата на основните права на Европейския съюз, а именно свободата на стопанска инициатива (членове 16 и 22) и защитата на потребителите (член 38).

Целта на предложението — да се гарантира целостта и стабилността на пазара, е цел от общ интерес, която оправдава някои ограничения на горепосочените основни права. Свободата на стопанската инициатива може да бъде повлияна от необходимостта да се следва конкретната цел за осигуряване на достатъчна ликвидност, предотвратяване на рисковете от разпространяване на проблемите и подобряване на защитата на интересите на инвеститорите. Предложението обаче напълно зачита същността на тази основна свобода. Предложените нови правила като цяло ще укрепят правото за защита на потребителите (член 38), като същевременно зачитат основните права и спазват принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, както са залегнали в Договора за функционирането на Европейския съюз.

3.4. Подробно обяснение на предложението

Предложението за регламент относно фондовете на паричния пазар (ФПП) се състои от девет глави.

3.4.1. Глава I — Общи разпоредби (членове 1—6)

В глава I са представени общите правила като предметът и обхватът на предлаганите правила, определенията, разрешителната процедура за фондовете на паричния пазар, както и връзката на предложения регламент със съществуващите правила, които се съдържат в Директива 2009/65/ЕО (ПКИПЦК) и Директива 2011/61/ЕС (ЛУАИФ).

В член 1 са определени предметът и обхватът на предложения регламент, които се прилагат за всички ФПП, установени, управлявани и/или предлагани в Съюза, и се посочва, че изискванията, които се съдържат в регламента, претендират за изчерпателност, тъй като начинът, по който са замислени, не дава възможност за допълнителни по-строги разпоредби на национално равнище. Фондовете на паричния пазар са или ПКИПЦК, или АИФ, които инвестират в краткосрочни финансови инструменти и имат конкретни цели. В член 2 се съдържат допълнителни определения, необходими за еднаквото прилагане на предложения регламент. Съгласно член 3 предприятията за колективно инвестиране получават изрично разрешение за извършване на дейност като ФПП, като това се извършва или като част от хармонизираната процедура за издаване на разрешение на ПКИПЦК, или съгласно новата хармонизирана процедура за АИФ, предвидена в член 4. Съгласно член 5 обозначението „ФПП“ се запазва само за фондовете, дейността на които е в съответствие с регламента. В член 6 е описана връзката между действащите правила за ПКИПЦК и ЛУАИФ и новия регламент за ФПП, като се посочва по-специално, че лицето, управляващо ФПП, отговаря за спазването на регламента.

3.4.2. Глава II – Задължения, свързани с инвестиционната политика на фондовете на паричния пазар (членове 7—20)

Глава II съдържа правилата относно разрешените инвестиционни политики, които трябва да провеждат ФПП, като допустимите активи, диверсификацията, концентрацията и кредитното качество на инвестиционните активи.

В член 7 се описва връзката между прилаганите за ПКИПЦК правила за инвестиционните политики и предложените правила за инвестиционната политика на ФПП, като се има предвид, че ФПП представлява *lex specialis* по отношение на прилаганите за ПКИПЦК правила, изброени конкретно в член 7. В член 8 са описани четири категории финансови активи, в които могат да инвестират ФПП: инструменти на паричния пазар, депозити в кредитни институции, финансови деривативи и споразумения за обратни репо сделки. От друга страна, ФПП не може да инвестира в друг вид активи, да извършва къси продажби на инструменти на паричния пазар, да поема експозиция към ценни книжа или стоки, да сключва споразумения за предоставяне или получаване на ценни книжа на заем, да сключва споразумения за обратно изкупуване или да отпуска или получава на заем парични средства, тъй като тези класове активи и практики биха влошили ликвидния му профил. В членове 9—13 са описани допълнително условията, на които трябва да отговарят четирите категории активи, в които може да инвестира ФПП. По-специално в член 13 са описани правилата, чиято цел е да се гарантира, че обезпечението, получено във връзка със споразумение за обратна репо сделка, е достатъчно ликвидно, за да може при необходимост да бъде бързо продадено.

Член 14 съдържа задължителните за ФПП подробни правила за диверсификация на допустимите инвестиционни активи, като горни граници за дела на един емитент (като процент от управляваните от ФПП активи) и правила за максималната рискова експозиция, която ФПП може да поеме към един контрагент. От друга страна, в член 15 са определени максималните граници на дела, който ФПП (като инвеститор) може да притежава в един емитент (граници на концентрация). За да се намали механичното използване на външните рейтинги, в членове 16—19 се съдържат подробни правила за извършване на вътрешна оценка на кредитното качество на инвестиционните инструменти на ФПП. В член 20 са описани изискванията по отношение на управлението, уреждащи процеса за определяне на вътрешен кредитен рейтинг, по-специално ролята на висшето ръководство.

3.4.3. Глава III – Задължения относно управлението на риска на ФПП (членове 21—25)

В глава III се разглеждат аспектите на управлението на риска, като например матуритетният и ликвидният профил на активите на ФПП, ползването на рейтинги и т.нар. политики за „опознаване на клиента“ и стрес тестовете, които ФПП трябва да извършва.

Новите правила за средно претегления матуритет и средно претеглената продължителност, съчетани с изискванията за държането на активи с дневен и седмичен матуритет, са съществени елементи за подобряване на ликвидния профил на ФПП, а по този начин и на способността му да отговаря на искания на инвеститорите за обратно изкупуване. Член 21 съдържа важна разпоредба за матуритетния профил, на който трябва да отговарят всички краткосрочни ФПП. В член 22 са изложени съответните правила за стандартните ФПП, които инвестират в по-дългосрочни инструменти в сравнение с краткосрочните ФПП. За стандартните ФПП ограниченията по отношение на матуритета, като средносрочен матуритет и средносрочна продължителност, са различни и може да се прилага по-нисък праг на диверсификация за инвестициите в инструменти на паричния пазар, издадени от един и същи субект. Тези специфични характеристики са в съответствие с целите на стандартните ФПП да предлагат малко по-висока доходност спрямо лихвените проценти на паричния пазар. Характеристиките на тази категория ФПП отговарят и на факта, че стандартните ФПП не могат да бъдат управлявани като ФПП с постоянна нетна стойност на активите (член

22, параграф 5), поради което е по-малко вероятно да претърпят масово изтегляне на инвеститори.

В член 23 се предвижда забрана за ФПП да изискват или финансират изготвянето на външни кредитни рейтинги, която е в допълнение към посочените в членове 16—19 правила относно вътрешните рейтинги. С член 24 се въвеждат изисквания за политиката за „опознаване на клиента“. Целта на тези правила е ФПП да могат по-добре да предвиждат циклите на обратното изкупуване. Член 25 съдържа правила относно стрес тестовете.

3.4.4. Глава IV – Правила за оценяване (членове 26—28)

В глава IV се разглежда оценяването на активите, в които инвестира ФПП, и изчисляването на нетната стойност на активите на ФПП за всеки дял или акция.

Членове 26—28 съдържат правила за това, как ФПП трябва да оценява отделните активи, в които инвестира, да изчислява нетната стойност на активите на дял или акция на ФПП, както и честотата, с която се правят двете изчисления. Макар че е налице общо правило, с които се дава предимство на оценяването по пазарна цена, ФПП могат също така да използват оценяване въз основа на модел, когато оценяването по пазарна цена не е възможно или пазарните данни не са достатъчно качествени. Само ФПП с постоянна нетна стойност на активите могат да оценяват активите си и по метода на амортизационната стойност. Избраният метод за изчисляване на нетната стойност на активите е особено важен при емитирането и обратното изкупуване на акции или дялове на ФПП (член 26).

3.4.5. Глава V – Специални изисквания за ФПП с постоянна нетна стойност на активите (членове 29—34)

Глава V съдържа специфични изисквания за ФПП, които оценяват активите си по метода на амортизационната стойност, рекламират постоянна нетна стойност на активите на дял или акция или закръглят постоянната нетна стойност на активите на дял или акция до най-близкия процентен пункт – т. нар. постоянна нетна стойност на активите (ПНСА) или ФПП с постоянна нетна стойност на активите.

В член 29 се съдържат конкретни изисквания относно разрешителния режим, приложим само за ФПП, които използват метода на амортизационната стойност за оценка на своите активи, рекламират постоянна нетна стойност на активите на дял или акция или закръглят постоянната нетна стойност на активите на дял или акция до най-близкия процентен пункт. Тези ФПП с ПНСА трябва да създадат и поддържат по всяко време буфер в размер на най-малко 3 % от общата стойност на активите си. В член 30 е описано как се изчислява буферът („буфер на НСА“), а в член 31 — неговото функциониране. Член 31 съдържа изключително важното правило, че буферът на НСА може да се използва само за компенсиране на разликата между постоянната НСА на дял или акция и „действителната“ стойност на дял или акция. Освен това в същия член са посочени правилата за условията, при които буферът на НСА трябва да бъде дебитиран, и условията, при които може да бъде кредитиран. Накрая членове 32—34 съдържат задължението за попълване на буфера и последиците при неизпълнение на това задължение.

3.4.6. Глава VI – Външно подпомагане (членове 35—36)

Глава VI съдържа правилата за предоставяне на външно подпомагане, съгласно които ФПП с ПНСА могат да получават външно подпомагане само чрез буфера на НСА, докато другите ФПП по правило нямат право да получават външно подпомагане.

В член 35 е обяснено какво трябва да се разбира под понятието „външно подпомагане“ и е включен неизчерпателен списък на примери на външно подпомагане. Целта на този член е двупосочна: да гарантира, че всички спонсори предоставят подпомагане на ФПП с ПНСА посредством прозрачния механизъм, предвиден в член 31, като за целта използват предварително определения буфер на НСА или, ако спонсор предостави подпомагане на ФПП — че компетентните органи дават съгласие за такова подпомагане само ако извънредни обстоятелства, свързани с поддържането на финансовата стабилност, оправдават предоставянето на еднократно подпомагане от спонсора (член 36).

3.4.7. Глава VII – Изисквания за прозрачност (членове 37–38)

Глава VII съдържа правила за прозрачност, когато ФПП се рекламират на инвеститорите, и изисквания за отчитане пред компетентните органи.

В член 37 се съдържат специални изисквания относно прозрачността, а в член 38 са установени изискванията за отчитане на всички ФПП, които се прилагат в допълнение към изискванията по директиви 2009/65/ЕО и 2011/61/ЕС.

3.4.8. Глава VIII – Надзор (членове 39–42)

Глава VIII съдържа приложимите правила за надзор над фондовете на паричния пазар: в член 39 са обяснени функциите на компетентните органи, отговарящи за съответния ФПП и за лицето, управляващо ФПП. Член 40 гласи, че правомощията, дадени на компетентните органи съгласно директивите за ПКИПЦК и ЛУАИФ, следва да се упражняват и по отношение на предложението регламент. Член 41 се отнася до правомощията на ЕОЦКП, а в член 42 се предвижда сътрудничество между органите.

3.4.9. Глава IX – Заключение на разпоредби (членове 43–46)

В глава IX се съдържат правила относно третирането на съществуващо ПКИПЦК и АИФ, действащи като ФПП, за да се осигури тяхното съответствие с новите правила за ФПП, както и клауза за преразглеждане на прилагането на буфера на НСА за някои ФПП с постоянна нетна стойност на активите. По-специално член 43 постановява как съществуващо ПКИПЦК и АИФ, които отговарят на критериите на определението за ФПП с постоянна НСА, следва постепенно да попълват буфера на НСА. В член 45 се посочва, че прилагането на буфери на НСА за ФПП с постоянна НСА, чиито портфейли се състоят основно от дългови инструменти, емитирани или гарантирани от държавите членки, следва да бъде преразгледано не по-късно от три години след влизането в сила на настоящия регламент.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Работата по реформата на ФПП е тясно координирана с Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП). Експерти на Комисията в областта на управлението на средства са в постоянен контакт с колегите си от ЕОЦКП, както в рамките на оперативната работна група за ФПП, така и в сформирания в ЕОЦКП постоянен комитет за услугите по управление на инвестиции.

Всъщност ЕОЦКП прекрати работата си по ФПП, тъй като Комисията обяви своето намерение наред с другите въпроси да предложи законодателство в тази област, като целта е някои принципи, които вече се съдържат в съществуващите насоки на ЕКРЦК и ЕОЦКП относно дейността на ФПП, да бъдат включени в първичната регулаторна уредба на финансовите пазари. Преустановяването на работата по ФПП настъпи, след като ЕОЦКП вече беше въвел работни процеси за определяне на алтернативни

методики за изготвяне на рейтинги. Целта на тези работни процеси беше заменена на кредитните рейтинги, които агенциите за кредитен рейтинг присъждат на инструментите на паричния пазар. ЕОЦКП преустанови тези процеси, изчаквайки да получи официален мандат за тази дейност, който ще бъде възложен по силата на предложеното законодателство. Освен това като част от работата си по постигане на сближаване в областта на фондовете на паричния пазар ЕОЦКП вече участва в създаването на база данни относно надзорните практики и спазването на съществуващите насоки.

Вследствие на това ЕОЦКП вече разполага с необходимия капацитет да изпълнява мандата в предложеня регламент; всъщност цялата дейност беше започната още преди предложението на Комисията относно ФПП.

Поради тази причина Комисията не очаква предложението да има отражение върху бюджета на ЕС. С оглед на изложеното по-горе ЕОЦКП няма нужда от допълнително финансиране или персонал за изпълнение на задачите, които ще му бъдат възложени по силата на предложеното законодателство: разработване на алтернативна методика за определяне на рейтинги и създаване на база данни на одобрените ФПП. Както е обяснено по-горе, тези задачи вече са част от утвърдените работни процеси в рамките на ЕОЦКП.

Освен това работата по изготвянето на оперативните правила в областта на ФПП вече попада в обхвата на съществуващите задължения на ЕОЦКП: като част от общата си задача по надзора и постигане на сближаване на регулаторните практики в областта на фондовете на ПКИПЦК, ЕОЦКП вече е отделил човешки ресурси за разработване на политика и надзорни механизми по отношение на ФПП — специална категория фондове, които са регулирани или като ПКИПЦК, или като АИФ.

Като част от тези усилия през май 2010 г. ЕКРЦК, предшественикът на ЕОЦКП, издаде подробни насоки относно ФПП (ЕКРЦК 10/049).

През 2012 г. ЕОЦКП извърши проверка, погълнала големи ресурси, за да оцени как държавите членки прилагат на практика насоките (12 държави членки са приложили насоките, а осем не са ги транспонирани в регулаторната си практика).

През 2013 г. насоките за ФПП бяха допълнени от подробен документ „Въпроси и отговори“.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно фондовете на паричния пазар

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Фондовете на паричния пазар (ФПП) предоставят краткосрочно финансиране на финансовите институции, предприятията или правителствата и по този начин допринасят за финансирането на европейската икономика.
- (2) От гледна точка на търсенето ФПП представляват инструменти за краткосрочно управление на парични средства, които осигуряват висока степен на ликвидност, диверсификация, стабилна стойност на инвестираните средства, в съчетание с пазарна лихва. ФПП се използват най-вече от предприятията, желаещи да инвестират своите излишни налични средства за кратък период от време. Следователно ФПП представляват жизненоважна връзка между търсенето и предлагането на краткосрочни парични средства.
- (3) Събитията по време на финансовата криза хвърлиха светлина върху няколко особености на ФПП, които ги правят уязвими, когато са налице трудности на финансовите пазари, и следователно могат да провокират или да засилят рисковете чрез механизмите на финансовата система. Когато цените на активите, в които ФПП са инвестирани, започнат да спадат, особено по време на неблагоприятни пазарни условия, ФПП не винаги могат да спазят обещанието за незабавно обратно изкупуване и за запазване на номиналната стойност на дял или акция, емитирана от ФПП за инвеститорите. Подобна ситуация може да доведе до мащабни и внезапни искания за обратно изкупуване, които евентуално могат да имат по-широки макроикономически последици.
- (4) Поради големите на брой искове за обратно изкупуване ФПП са принудени да продават част от активите, в които са инвестирани, при намаляващи цени на пазара, което подхранва криза на ликвидността. При тези обстоятелства

² ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

емитентите на инструменти на паричния пазар могат да срещнат сериозни затруднения да се финансират, ако пазарът на търговски ценни книжа и други инструменти на паричния пазар пресъхне. Всяко разпространяване на проблемите към пазара на краткосрочно финансиране би могло да създаде от своя страна директни и сериозни затруднения за финансирането на финансовите институции, предприятията и правителствата, т.е на цялата икономика.

- (5) С подкрепата на спонсорите лицата, управляващи активи, могат да решат да предоставят по свое съображение подпомагане за поддържане на ликвидността и стабилността на своите ФПП. Спонсорите често са принудени да подпомагат спонсорираните от тях ФПП, когато стойността им спада, за да запазят добрата си репутация и паниката да не обхване други дейности на спонсора. В зависимост от размера на фонда и обема на исканията за обратно изкупуване, подпомагането от спонсорите може да достигне размери, които надхвърлят наличните резерви. Поради това е важно да се предвидят еднакви правила с цел да се предотврати фалитът на спонсора и рискът от разпространяване на проблемите към други субекти, които спонсорират ФПП.
- (6) За да се запазят целостта и стабилността на вътрешния пазар чрез насърчаване на по-устойчиви ФПП и ограничаване на възможностите за разпространяване на проблемите, е необходимо да се определят правила за дейността на ФПП, по-специално относно състава на техния портфейл. Необходими са единни правила в целия Съюз, за да се гарантира, че ФПП са в състояние незабавно да удовлетворят исканията на инвеститорите за обратно изкупуване, особено по време на неблагоприятни пазарни условия. Необходими са и единни правила за портфейла на фондовете на паричния пазар и с цел да се гарантира, че ФПП са в състояние да отговарят на мащабни и внезапни искания за обратно изкупуване от голяма група инвеститори.
- (7) Единни правила за фондовете на паричния пазар са необходими също, за да се осигури ефективното функциониране на пазара за краткосрочно финансиране на финансовите институции, корпоративните емитенти на краткосрочни задължения и правителствата. Те са необходими, за да се гарантира равнопоставено третиране на инвеститорите във ФПП и да се избегнат неблагоприятните последици за инвеститорите, които извършват късно обратно изкупуване, при временно прекратяване на обратното изкупуване или при ликвидация на ФПП.
- (8) Необходимо е да се предвиди хармонизиране на пруденциалните изисквания, свързани с ФПП, като се установят ясни правила, които налагат преки задължения за ФПП и управляващите ги лица в целия Съюз. Това ще подобри стабилността на ФПП като източник на краткосрочно финансиране за държавния и корпоративния сектор в целия Съюз. Това ще гарантира също така, че ФПП остават надежден инструмент, използван от предприятията в Съюза за управление на паричните им наличности.
- (9) Година след влизането в сила на насоките за ФПП, приети от Комитета на европейските регулатори на ценни книжа (КЕРЦК), с цел да се установяват минимални равнопоставени условия за ФПП в Съюза, само 12 държави членки ги бяха приложили, което е показателно за устойчивостта на различните национални правила. Както стана видно по време на финансовата криза, различните национални подходи не успяват да се справят с уязвимостта на паричните пазари на Съюза и да намалят рисковете от разпространяване на

проблема, като по този начин застрашават функционирането и стабилността на вътрешния пазар. Общите правила за ФПП следва да осигурят високо равнище на защита на инвеститорите и следва да предотвратят и намалят всички потенциални рискове от разпространяване на проблемите в резултат на евентуално масово изтегляне на инвеститорите в ФПП.

- (10) При липсата на регламент, с който се определят правилата за ФПП, на национално равнище могат да продължат да се приемат разнопосочни мерки, които биха могли да предизвикат значителни изкривявания на конкуренцията поради големите разлики във важни стандарти в областта на закрилата на инвестициите. Разнопосочните изисквания за състава на портфейла, допустимите активи, матурирета им, ликвидността и диверсификацията, както и за кредитното качество на емитентите на инструменти на паричния пазар, водят до различни нива на защита на инвеститорите поради различните нива на риск на инвестиционното предложение, свързано с фондовете на паричния пазар. Липсата на строги общи правила, приложими за ФПП на вътрешния пазар, не позволява еднаква защита на инвеститорите и поражда различни стимули за обратно изкупуване на инвестициите, като по този начин предизвика масово изтегляне на инвеститори. Затова чрез приемането на единен набор от правила е изключително важно да се избегне разпространяване на проблемите към пазара за краткосрочно финансиране и към спонсорите на ФПП, което до голяма степен би представлявало риск за стабилността на финансовите пазари на Съюза.
- (11) Новите правила за фондовете на паричния пазар са тясно свързани с Директива 2009/65/ЕО³ и Директива 2011/61/ЕС⁴, тъй като те съставляват правната рамка, уреждаща създаването, управлението и предлагането на пазара на фондове на паричния пазар в Съюза.
- (12) В Съюза предприятията за колективно инвестиране могат да действат като предприятия за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК), управлявани от дружества, управляващи ПКИПЦК, или инвестиционни дружества, получили разрешение в съответствие с Директива 2009/65/ЕО, или като алтернативни инвестиционни фондове (АИФ), управлявани от лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ), получили разрешение за извършване на дейност или регистрирани съгласно Директива 2011/61/ЕС. Новите правила за ФПП допълват разпоредбите на тези директиви. Следователно новите единни правила за ФПП следва да се прилагат в допълнение към предвиденото в Директива 2009/65/ЕО и Директива 2011/61/ЕС. В същото време редица правила, свързани с инвестиционната политика на ПКИПЦК, посочени в глава VII от Директива 2009/65/ЕО, следва да бъдат изрично отменени и в тези нови единни разпоредби относно ФПП следва да се установят специфични правила за продукта.
- (13) По отношение на предприятията за колективно инвестиране, чиито характеристики съответстват на характеристиките на ФПП, следва да се прилагат хармонизирани правила. Новите правила за ФПП следва да са

³ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

⁴ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

задължителни за ПКИПЦК и АИФ, които инвестират в краткосрочни активи като например инструменти на паричния пазар или депозити, или сключват споразумения за обратни репо сделки или договори с деривативи с единствената цел да хеджират рисковете, произтичащи от други инвестиции на фонда, и които имат за цел да осигурят доходност, съответстваща на лихвените проценти на паричния пазар, или да запазят стойността на инвестицията.

- (14) Спецификата на ФПП произтича от комбинацията на активите, в които инвестират, и целите, които преследват. Целта за осигуряване на доходност, съответстваща на лихвените проценти на паричния пазар, и целта за запазване на стойността на инвестицията не са взаимно изключващи се. ФПП може да преследва една от тези цели или двете едновременно.
- (15) Целта за осигуряване на доходност, съответстваща на лихвените проценти на паричния пазар, трябва да се разглежда в широк смисъл. Очакваната доходност не трябва да съответства напълно на EONIA, Libor, Euribor или друг съответен лихвен процент на паричния пазар. Не следва да се счита, че ПКИПЦК или АИФ са извън обхвата на новите единни правила, ако целта им е да постигнат малко по-добра доходност от лихвения процент на паричния пазар.
- (16) Целта за запазване на стойността на инвестицията не следва да се разглежда като обещана от фонда капиталова гаранция. Тя следва да се разглежда като цел, която ПКИПЦК или АИФ се стремят да постигнат. Спад в стойността на инвестициите не следва да означава, че предприятието за колективно инвестиране е променило целта си за запазване на стойността на инвестицията.
- (17) Важно е ПКИПЦК и АИФ, които имат характеристиките на ФПП, да бъдат идентифицирани като ФПП и да бъде изрично проверена тяхната способност да спазват на текуща основа новите единни правила за ФПП. За целта компетентните органи следва да издават разрешения за ФПП. За ПКИПЦК разрешението да извършват дейност като ФПП следва да бъде част от разрешението за ПКИПЦК в съответствие с хармонизираните процедури, предвидени в Директива 2009/65/ЕО. За АИФ, доколкото те не са предмет на хармонизирани процедури за издаване на разрешение и надзор съгласно Директива 2011/61/ЕС, е необходимо да се предвидят общи основни правила за издаване на разрешение, подобни на съществуващите хармонизирани правила за ПКИПЦК. Тези процедури следва да гарантират, че АИФ, който е получил разрешение да извършва дейност като ФПП, има управител, който е лице, управляващо алтернативни инвестиционни фондове (ЛУАИФ), получило разрешение в съответствие с Директива 2011/61/ЕС.
- (18) С цел да се гарантира, че новите общи правила за фондовете на паричния пазар се прилагат за всички предприятия за колективно инвестиране, които имат характеристиките на ФПП, е необходимо да се забрани употребата на обозначението „ФПП“ или всяко друго понятие, което води до заключението, че предприятието за колективно инвестиране има характеристиките на ФПП, освен ако не са спазени разпоредбите на настоящия регламент. За да се предотврати заобикалянето на правилата за ФПП, компетентните органи следва да наблюдават пазарните практики на предприятията за колективно инвестиране, установени или предлагани на пазара в тяхната юрисдикция, за да се уверят, че те не злоупотребяват с използването на обозначението „ФПП“ или внушават, че са ФПП без да спазват новата регулаторна рамка.

- (19) Новите правила, приложими за ФПП, следва да се основават на съществуващата регулаторна уредба, установена с Директива 2009/65/ЕО, Директива 2011/61/ЕС и актовете, приети за тяхното прилагане. По тази причина правилата за продуктите на ФПП следва да се прилагат в допълнение към правилата за продуктите, определени в действащото законодателство на Съюза, освен ако последните не са изрично отменени. Освен това правилата за управление и предлагане на пазара, залегнали в действащата уредба, следва да се прилагат за ФПП, като се вземе предвид дали те са ПКИПЦК или АИФ. Също така правилата относно трансграничното предоставяне на услуги и свободата на установяване, предвидени в Директива 2009/65/ЕО и Директива 2011/61/ЕС, следва да се прилагат съответно към трансграничните дейности на ФПП.
- (20) Като се има предвид, че ПКИПЦК и АИФ могат да приемат различни юридически форми, които не винаги им осигуряват правосубектност, разпоредбите, изискващи ФПП да предприемат действия, следва да се разбират като препратки към лицето, управляващо ФПП, в случаите когато ФПП се конституира като ПКИПЦК или АИФ, което не е в състояние да действа самостоятелно, защото няма своя собствена правосубектност.
- (21) Правилата за портфейла на ФПП ще изискват ясно определяне на категориите активи, в които ФПП могат да инвестират, и на условията, при които такива инвестиции са допустими. За да се гарантира целостта на ФПП, е желателно също така да се забрани на ФПП да извършват някои финансови сделки, които биха застрашили неговата инвестиционна стратегия и цели.
- (22) Инструментите на паричния пазар са прехвърлими инструменти, които обикновено се търгуват на паричния пазар — държавни и общински съкровищни бонове, депозитни сертификати, търговски ценни книжа, банкови акцепти или средносрочни или краткосрочни облигации. ФПП следва да могат да инвестират в тях само ако са спазени ограниченията по отношение на матуритета и според ФПП те имат високо кредитно качество.
- (23) Обезпечените с активи търговски ценни книжа следва да се считат за допустими инструменти на паричния пазар до степента, в която те отговарят на допълнителните изисквания. Поради факта, че по време на кризата някои секюритизации бяха особено несигурни, е необходимо да се въведат ограничения за матуритета и качествените критерии на базовите активи. Не всички категории базовите активи следва да бъдат допустими, тъй като някои се характеризират с повече несигурност от други. Поради тази причина базовите активи следва да се състоят единствено от краткосрочни дългови инструменти, които са емитирани от търговски предприятия в хода на тяхната стопанска дейност, като например търговски вземания. Не следва да се допускат инвестиции в инструменти като заеми за покупка и лизинг на превозно средство, лизинг за оборудване, потребителски заеми, жилищни ипотечни заеми, вземания по кредитни карти или всеки друг вид инструмент, свързан с придобиването или финансирането на услуги или стоки от потребителите. На ЕОЦКП следва да се възложи изготвянето на проекти на регулаторни технически стандарти, които да бъдат одобрени от Комисията, по отношение на условията и обстоятелствата, при които се счита, че базовата експозиция или група от експозиции се състои изключително от корпоративен дълг, както и условията и числените прагове, въз основа на които се определя, че корпоративният дълг е ликвиден и с високо кредитно качество.

- (24) ФПП следва да имат право да инвестират в депозити само ако са в състояние да изтеглят парите си по всяко време. Действителната възможност за изтегляне на парите би била нарушена, ако санкциите за ранно изтегляне са толкова високи, че превишават натрупаната преди изтеглянето лихва. Поради тази причина ФПП следва да полага необходимата грижа да не прави депозити в кредитна институция, която налага санкции, по-високи от средното равнище, или да прави прекалено дългосрочни депозити, ако това води до твърде високи санкции.
- (25) ФПП могат да инвестират в деривативи единствено с цел хеджиране на лихвения и валутния риск, като базовия инструмент на деривативите следва да бъде само лихвени проценти, валутни курсове или индекси, представляващи тези категории. Всяко използване на деривативи за друга цел или на други базовите активи следва да бъде забранено. Деривативите следва да бъдат използвани само като допълнение към стратегията на фонда, но не като основен инструмент за постигане на целите му. Ако ФПП инвестира в активи в друга валута, различна от валутата на фонда, се очаква лицето, управляващо ФПП, да хеджира целия риск от валутната експозиция, включително чрез деривативи.
- (26) Споразуменията за обратни репо сделки биха могли да бъдат използвани от ФПП като средства за инвестиране на свободни парични средства за много кратки срокове, при условие че позицията е напълно обезпечена. С цел да бъдат защитени интересите на инвеститорите е необходимо да се гарантира, че обезпечението, предоставено в рамките на споразумения за обратни репо сделки, е с високо качество. Всички останали техники за ефективно управление на портфейла, включително по предоставяне и получаване на ценни книжа на заем, следва да не се използват от ФПП, тъй като биха могли да окажат влияние върху постигането на инвестиционните му цели.
- (27) С цел да се ограничи поемането на рискове от ФПП е от съществено значение да се намали рискът от контрагента чрез въвеждането на ясни изисквания за диверсификация на портфейла на ФПП. За тази цел е необходимо също така споразуменията за обратни репо сделки да бъдат напълно обезпечени и с цел ограничаване на оперативния риск един контрагент по споразумение за обратна репо сделка не може да представлява повече от 20 % от активите на ФПП. Всички извънборсови деривативи също следва да се подчиняват на изискванията на Регламент (ЕС) № 648/2012⁵.
- (28) От съображения за предпазливост и за избягване на упражняване на значително влияние от ФПП върху управлението на емитента е необходимо да се избегне прекомерната концентрация на ФПП в инвестиции, емитирани от един и същ емитент.
- (29) Една от отговорностите на ФПП следва да бъде да инвестират във висококачествени допустими активи. Следователно ФПП следва да има разумна и строга процедура за вътрешна оценка за определяне на кредитното качество на инструментите на паричния пазар, в които той възнамерява да инвестира. В съответствие със законодателството на Съюза за ограничаване на прекаленото използване на кредитни рейтинги е важно при оценяването на качеството на допустимите активи ФПП да избягват всяко механично доверяване на

⁵

Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета на 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на трансакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г, стр. 1).

рейтингите, присъдени от агенциите за кредитен рейтинг. За тази цел ФПП следва да въведат вътрешна рейтингова система въз основа на хармонизирана рейтингова скала и процедура за вътрешна оценка.

- (30) С цел да се избегнат случаи, при които лицата, управляващи ФПП, използват различни критерии за оценка на кредитния риск на инструмент на паричния пазар и по този начин придават различни рискови характеристики на един и същ инструмент, е важно управляващите фонда лица да разчитат на едни и същи критерии. В този смисъл рейтинговите критерии следва да бъдат точно определени и хармонизирани. Примери за вътрешни рейтингови критерии са количествени мерки за емитента на инструмента като например финансови съотношения, динамика на баланса, насоки за рентабилността, които се оценяват и сравняват с тези на подобни предприятия и групи от сектора; качествени мерки за емитента на инструмента, като ефективността на управлението, корпоративната стратегия, които се анализират с оглед да се определи дали цялостната стратегия на емитента не влияе отрицателно върху бъдещото му кредитно качество. Най-високите вътрешни рейтинги следва да отразяват факта, че емитентът на инструментите постоянно поддържа кредитоспособност на възможно най-високо равнище.
- (31) С цел да се разработи прозрачна и съгласувана вътрешна рейтингова система, лицето, управляващо фонда, следва да документира процедурите, използвани за целите на вътрешната оценка. Целта е да се гарантира, че процедурата следва ясен набор от правила, които могат да се проследяват, и че използваните методики се представят при поискване на заинтересованите страни.
- (32) С цел намаляване риска на портфейла на ФПП е важно да се определят ограниченията относно матуритета, предвиждащи максимален допустим средно претеглен матуритет и средно претеглена продължителност.
- (33) На практика средно претегленият матуритет се използва за измерване на чувствителността на ФПП към променящите се лихвени проценти на паричния пазар. При определяне на средно претегления матуритет лицата, управляващи фонда, следва да отчитат въздействието на финансовите деривативни инструменти, депозитите и споразуменията за обратни репо сделки върху лихвения риск на ФПП. Когато ФПП сключи договор за суап, за да получи експозиция към инструмент с фиксиран лихвен процент, вместо плаващ процент, това следва да се вземе предвид при определяне на средно претегления матуритет.
- (34) Средно претеглената продължителност се използва за измерване на кредитния риск, като колкото повече се отлага изплащането на главницата, толкова по-голям е кредитният риск. Средно претеглената продължителност също така се използва за ограничаване на риска по отношение на ликвидността. За разлика от изчисляването на средно претегления матуритет, изчисляването на средно претеглената продължителност за ценните книжа с плаващ лихвен процент и структурирани финансови инструменти не позволява използването на дати на актуализация на лихвения процент, а вместо това се използва единствено посоченият краен матуритет на финансовия инструмент. Матуритетът, използван за изчисляване на средно претеглената продължителност, е остатъчният матуритет до задължителното обратно изкупуване, т.е. това е единствената дата, на която управляващото дружество може да бъде сигурно, че инструментът ще бъде изплатен. Характеристиките на даден инструмент, като

например възможността за обратно изкупуване на конкретна дата, т.нар. пут-опции, не могат да се вземат предвид при изчисляване на средно претеглената продължителност.

- (35) С цел да се подобри способността на ФПП да отговарят на искания за обратно изкупуване и да се предотврати разпродаването на активи на ФПП на силно понижени цени, ФПП следва да държат текущо минимален размер на ликвидни активи, чийто матуритет настъпва ежедневно или седмично. За изчисляване на дела на активите с дневен и седмичен матуритет следва да се използва датата на задължително обратно изкупуване на актива. Възможността лицето, управляващо фонда, да прекрати даден договор с краткосрочно предварително уведомление може да бъде взета под внимание. Ако например споразумение за обратна репо сделка може да бъде прекрати с едnodневно предварително уведомление, то следва да се разглежда като актив с дневен матуритет. Ако лицето, управляващо фонд, има възможността да изтегля пари от депозитна сметка с едnodневно предварително уведомление, той може да се смята за актив с дневен матуритет.
- (36) Като се има предвид, че ФПП могат да инвестират в активи с различни падежни интервали, инвеститорите трябва да могат да разграничават различните категории ФПП. Следователно ФПП следва да се класифицират като краткосрочни ФПП или стандартни ФПП. Краткосрочните ФПП имат за цел да предлагат доходност, еднаква с тази на паричния пазар, като осигуряват на инвеститорите възможно най-високата степен на сигурност. Рискът от продължителността и кредитният риск на краткосрочните ФПП остават на ниско равнище поради краткия средносрочен матуритет и средносрочна продължителност.
- (37) Стандартните ФПП имат за цел да осигурят доходност, която е малко по-висока от доходността на паричния пазар, и следователно инвестират в активи, които са с по-дълъг матуритет. Освен това, за да се постигне тази по-висока доходност, тази категория ФПП следва да могат да използват по-малко строги ограничения относно портфейлния риск като средно претегления матуритет и средно претеглената продължителност.
- (38) Съгласно правилата, постановени в член 84 от Директива 2009/65/ЕО, дружествата, управляващи ПКИПЦК, извършващи дейност като ФПП, имат възможност временно да преустановят обратното изкупуване на дялове в изключителни случаи, когато обстоятелствата налагат това. Съгласно правилата, постановени в член 16 от Директива 2011/61/ЕС и в член 47 от Делегиран регламент (ЕС) № 231/2013 на Комисията⁶, лицата, управляващи АИФ, които извършват дейност като ФПП, могат да използват специални мерки за коригиране на ситуацията в случай на неликвидност на активите на фондовете.
- (39) Важно е управлението на риска на ФПП да не се основава на краткосрочни решения, повлияни от евентуалния рейтинг на ФПП. Поради това е необходимо да се забрани на ФПП или управляващото го лице да иска от агенция за кредитен рейтинг да присъди рейтинг на ФПП, за да се избегне използването на този външен рейтинг за маркетингови цели. ФПП или управляващото го лице също

⁶

Делегиран регламент (ЕС) № 231/2013 на Комисията от 19 декември 2012 г. за допълване на Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на освобождаванията, общите условия във връзка с дейността, депозитарите, ливъриджа, прозрачността и надзора (ОВ L 83, 22.3.2013 г., стр. 1).

следва да се въздържат от използването на алтернативни методи за получаване на рейтинг на ФПП. Ако ФПП получи външен рейтинг, било по инициатива на агенцията за кредитен рейтинг или след искане от трета страна, която е независима от ФПП или управляващото го лице, а не действа от името на някой от тях, лицето, управляващо ФПП, следва да се въздържа да разчита на критериите, въз основа на които е бил присъден външния рейтинг. За осигуряване на подходящо управление на ликвидността е необходимо ФПП да установят стабилни политики и процедури, за да опознаят своите инвеститори. Политиките, които управляващите фонда лица трябва да въведат, следва да помогнат за опознаване на инвеститорската база на ФПП, така че да могат да бъдат предвидени масови искания за обратно изкупуване. С цел да не се допусне внезапно масово обратно изкупуване особено внимание следва да се обърне на големи инвеститори, представляващи значителен дял от активите на ФПП, както и на единичен инвеститор, чийто дял е по-голям от дела на активите с дневен матуритет. В такъв случай ФПП следва да увеличи дела на активите с дневен матуритет до дела на съответния инвеститор. Лицето, управляващо фонда, следва, когато е възможно, да проучи инвеститорите, дори ако те са представявани от сметки на упълномощени лица, портали или други непреки купувачи.

- (40) Като част от внимателното управление на риска ФПП следва периодично да извършва стрес тестове. Когато в резултат от стрес тестовете се установят слабости, от лицата, управляващи ФПП, се очаква да предприемат действия с цел да се засили устойчивостта на ФПП.
- (41) Използването на оценяване по пазарни цени следва да бъде предпочитаният метод за оценяване на активите на ФПП с цел да се отрази действителната им стойност. Лицето, управляващо фонда, не следва да може да използва оценяването въз основа на модел, когато оценяването по пазарни цени осигурява надеждна стойност на актива, тъй като при оценяването въз основа на модел съществува вероятност получената оценка да е по-неточна. Активи като държавните и общинските съкровищни бонове, средносрочни или краткосрочни облигации са в по-голямата си част активи, за които се очаква оценяването по пазарни цени да е надеждно. При оценяване на търговски ценни книжа или сертификати за депозит лицето, управляващо фонда, следва да провери дали вторичният пазар предоставя точна цена. Следва да се счита, че предлаганата от емитента цена за обратно изкупуване представлява добра оценка за стойността на търговската ценна книга. Във всички останали случаи лицето, управляващо фонда, следва да оцени стойността, като например използва пазарни данни, като доходността на сравними емисии и емитенти.
- (42) ФПП с постоянна стойност на нетните активи (ФПП с ПСНА) имат за цел запазване на капитала на инвестициите, като същевременно гарантират висока степен на ликвидност. По-голямата част от ФПП с ПНСА имат нетна стойност на активите на дял или акция, определена например на 1 евро, щатски долар или английска лира, когато разпределят дохода на инвеститорите. Другите фондове прибавят дохода към нетната стойност на активите на фонда, като същевременно запазват непроменена присъщата стойност на актива.
- (43) С оглед на особеностите на ФПП с ПСНА е необходимо при определяне на постоянна нетна стойност на активите на дял или акция те да могат да използват и счетоводния метод на амортизационната стойност. Независимо от това, за целите на осигуряване на постоянен мониторинг на разликата между

постоянната НСА на дял или акция и нетната стойност на активите на дял или акция ФПП с ПНСА следва също така да изчисляват стойността на активите си въз основа на методите на пазарната оценка или въз основа на модел.

- (44) Тъй като ФПП следва да публикува НСА, която отразява всички движения в стойността на неговите активи, публикуваната стойност на активите следва да се закръгля най-много до най-близкия базисен пункт или негов еквивалентен. Следователно, когато нетната стойност на активите е публикувана в определена валута, например 1 EUR, стойността следва да се променя на всеки 0,0001 EUR. При НСА в размер на 100 EUR стойността се променя на всеки 0,01 EUR. Само когато ФПП е ФПП с ПНСА, той може да публикува цена, която не отразява изцяло промените в стойността на неговите активи. В този случай нетната стойност на активите може да се закръгли към най-близкия цент за НСА от 1 EUR (всяка промяна от 0,01 EUR).
- (45) За да може да покрива ежедневните колебания в стойността на активите на ФПП с ПНСА и да предлага постоянна нетна стойност на активите на дял или акция, ФПП с ПНСА следва да има по всяко време буфер на НСА, възлизащ на най-малко 3 % от неговите активи. Буферът на НСА следва да действа като механизъм за абсорбиране с цел поддържане на постоянна НСА. С използването на буфера на НСА следва да се неутрализира разликата между постоянната НСА на дял или акция и НСА на дял или акция. Следва да съществува процедура, която да гарантира, че при неблагоприятни пазарни условия, когато разликите може бързо да нараснат, цялата верига на управление участва на определен етап от процеса. Тази поетапна процедура следва да позволи на висшето ръководство да предприема бързи коригиращи действия.
- (46) Тъй като ФПП с ПНСА, който не поддържа буфер на НСА на изискваното равнище, не може да поддържа постоянна нетна стойност на активите на дял или акция, от него следва да се изисква да има променлива НСА и да престане да бъде ФПП с ПНСА. Затова, когато въпреки използването на поетапната процедура, размерът на буфера на НСА остане за един месец с 10 базисни пункта под изискуемото равнище от 3 %, ФПП с ПНСА следва автоматично да се преобразува във ФПП, на който не е разрешено да използва счетоводния метод на амортизационната стойност или закръгляне до най-близкия процентен пункт. Ако преди края на разрешенния едномесечен срок за попълване на буфера компетентният орган има основателни причини, доказващи неспособността на ФПП с ПНСА да възстанови буфера, той следва да бъде оправомощен да преобразува ФПП с ПНСА във ФПП, различен от ФПП с ПНСА. Буферът на НСА е единственото средство, чрез което може да се предостави външно подпомагане на ФПП с ПНСА.
- (47) Когато на ФПП, различен от ФПП с ПНСА, бъде предоставено външно финансиране с намерение за осигуряване на ликвидността или стабилността на ФПП или ако подпомагането води на практика до такива последици, се увеличава рискът от разпространяване на проблемите между сектора на ФПП и останалата част на финансовия сектор. Трети страни, предоставящи такова подпомагане, са заинтересовани от това поради икономически интерес в дружеството, управляващо ФПП, или поради желанието си да се избегне накърняване на репутацията им, ако тяхното име бъде свързано със заплашения от фалит ФПП. Тъй като тези трети страни не се ангажират изрично да осигурят или гарантират подпомагането, съществува несигурност дали такова подпомагане ще бъде предоставено, когато ФПП се нуждае от него. При тези

обстоятелства условното естество на подпомагането на спонсора създава несигурност сред участниците на пазара относно това, кой ще понесе загубите на ФПП, когато възникнат такива. Тази несигурност може да засили вероятността от изтегляне на инвеститорите от ФПП в периоди на финансова нестабилност, когато по-големите финансови рискове са най-явни и възникнат опасения за състоянието на спонсорите и способността им да предоставят подпомагане за свързаните с тях ФПП. Поради тези причини ФПП не следва да разчитат на външно подпомагане, за да поддържат своята ликвидност и стабилна нетна стойност на активите на дял или акция, освен ако компетентният орган на ФПП изрично е разрешил външното подпомагане, за да се запази стабилността на финансовите пазари.

- (48) Преди да инвестират в даден ФПП инвеститорите следва да бъдат ясно информирани дали той е с кратък или стандартен матуритет и, ако ФПП е стандартен — дали е ФПП с ПНСА. За да се избегнат неоправдано високи очаквания от инвеститорите, във всеки рекламен документ трябва ясно да се посочва, че фондовете на паричния пазар не са инвестиционен механизъм с гарантирана доходност. ФПП с ПНСА следва да обяснят ясно на инвеститорите буферния механизъм, прилаган от тях, за поддържане на постоянната стойност на активите на дял или акция.
- (49) За да се гарантира, че компетентните органи са в състояние да откриват, наблюдават и реагират на рисковете, свързани с пазара на ФПП, ФПП следва да докладват на своите компетентни органи подробни данни в допълнение към отчитането, които вече се изисква съгласно Директива 2009/65/ЕО или Директива 2011/61/ЕС. Компетентните органи следва да събират тези данни по последователен начин в целия Съюз с цел натрупване на важна информация за основни промени на ФПП пазар. Тези данни следва да се изпращат на Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), който да създаде централна база данни за ФПП, за да може да се улесни общият анализ на потенциалните въздействия върху пазара на ФПП в Съюза.
- (50) Компетентният орган за ФПП следва да провери дали ФПП е в състояние винаги да спазва изискванията на настоящия регламент. Тъй като Директива 2009/65/ЕО и Директива 2011/61/ЕС предоставят вече широки пълномощия на компетентните органи, е необходимо тези правомощия да бъдат разширени, за да бъдат упражнявани по отношение на новите общи правила за ФПП. Компетентните органи за ПКИПЦК или АИФ следва също така да проверят съответствието с новите правила на всички съществуващи към момента на влизане в сила на настоящия регламент предприятия за колективно инвестиране, които имат характеристиките на ФПП.
- (51) Комисията следва да приеме делегирани актове съгласно член 290 от Договора за функционирането на ЕС в областта на процедурата за вътрешна оценка. От особена важност е по време на подготвителната си работа Комисията да проведе подходящи консултации, включително на експертно равнище.
- (52) Комисията следва също да бъде оправомощена да приема технически стандарти за изпълнение посредством изпълнителни актове в съответствие с член 291 от Договора за функционирането на ЕС и член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010⁷.

⁷

Регламент (ЕС) № 1095/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 година за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски орган за ценни книжа и пазари), за изменение на

На ЕОЦКП следва да се възложи да изготви и да представи на Комисията проекти на технически стандарти за изпълнение във връзка с образеца за отчитане пред компетентните органи, съдържащ информация за ФПП.

- (53) ЕОЦКП следва да може да упражнява във връзка с настоящия регламент всички правомощия, които са му дадени по силата на Директива 2009/65/ЕО и Директива 2011/61/ЕС. На него е поверено и разработването на проекти на регулаторни технически стандарти и на технически стандарти за изпълнение.
- (54) Важно е настоящият регламент да бъде преразгледан с цел да се прецени целесъобразността на освобождаването на някои ФПП с ПНСА, чиито портфейли се състоят основно от дългови инструменти, емитирани или гарантирани от държавите членки, от изискването за създаване на капиталов буфер, който възлиза на най-малко 3 % от общата стойност на активите на ФПП с ПНСА. Затова в рамките на три години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията следва да анализира натрупания опит при прилагането на настоящия регламент и последиците в различни икономически аспекти, свързани с фондовете на паричния пазар. Дълговите инструменти, емитирани или гарантирани от държавите членки, представляват отделна категория инвестиции, които имат специфични кредитни и ликвидни характеристики. Освен това държавните дългови инструменти играят жизненоважна роля при финансирането на държавите членки. Комисията следва да оцени развитието на пазара на държавни дългови инструменти, емитирани или гарантирани от държавите членки, и възможността за създаване на специална уредба за ФПП, чиято инвестиционна политика е концентрирана в този вид дълг.
- (55) Новите единни правила за ФПП следва да са в съответствие с разпоредбите на Директива 95/46/ЕО⁸ и Регламент (ЕО) № 45/2001⁹.
- (56) Тъй като целите на настоящия регламент, а именно да се осигурят единни пруденциални изисквания, приложими за ФПП в Съюза, като същевременно се отчете необходимостта от баланс между сигурността и надеждността на ФПП и ефективното функциониране на паричните пазари и разходите за различните заинтересовани страни, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно могат, с оглед на техния обхват и последици, да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, установен в посочения член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (57) Новите единни правила за ФПП зачитат основните права и съблюдают принципите, в частност признатите от Хартата на основните права на Европейския съюз и по-специално защитата на потребителите, свободата на

Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/77/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 84).

⁸ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

⁹ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

стопанската инициатива и защитата на личните данни. Новите единни правила за ФПП следва да се прилага в съответствие с тези права и принципи,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Глава I

Общи разпоредби

Член 1

Предмет и приложно поле

1. С настоящия регламент се определят правилата относно финансовите инструменти, в които може да инвестира даден фонд на паричния пазар (ФПП), неговия портфейл и оценяване, както и изискванията за отчитане по отношение на ФПП установен, управляван или предлаган на пазара в Съюза.

Настоящият регламент се прилага по отношение на предприятия за колективно инвестиране, за които се изисква издаването на разрешение като ПКИПЦК съгласно Директива 2009/65/ЕО или които са АИФ съгласно Директива 2011/61/ЕС, инвестират в краткосрочни активи и имат като изключителни или общи цели да предлагат доходност в съответствие с лихвените проценти на паричния пазар или да запазят стойността на инвестицията.

2. Държавите членки не могат да въвеждат допълнителни изисквания в уредената с настоящия регламент област.

Член 2

Определения

За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- (1) „краткосрочни активи“ означава финансови активи с остатъчен матуритет не по-дълъг от две години;
- (2) „инструменти на паричния пазар“ означава инструменти на паричния пазар съгласно определението по член 2, параграф 1, буква о) от Директива 2009/65/ЕО;
- (3) „прехвърлими ценни книжа“ означава прехвърлими ценни книжа съгласно определението по член 2, параграф 1, буква н) от Директива 2009/65/ЕО;
- (4) „споразумение за обратно изкупуване“ е споразумение, при което едната страна прехвърля на контрагента ценни книжа или права, свързани с даден дял или обезпечение, като се задължава да ги изкупи обратно на определена цена на бъдеща дата, която е определена или предстои да бъде определена;
- (5) „споразумение за обратна репо сделка“ е споразумение, при което едната страна получава от контрагент ценни книжа или права, свързани с даден дял или обезпечение, като се задължава да ги продаде обратно на определена цена на бъдеща дата, която е определена или предстои да бъде определена;
- (6) „предоставяне на ценни книжа на заем“ и „получаване на ценни книжа на заем“ са сделки, при които една институция или нейният контрагент прехвърлят ценни книжа, като заемополучателят поема задължението да върне еквивалентни ценни книжа на бъдеща дата или при поискване от прехвърлителя, като тази сделка представлява предоставяне на ценни книжа на

заем за институцията, прехвърляща ценните книжа, и вземане на ценни книжа на заем за институцията, на която те се прехвърлят;

- (7) „секюритизация“ означава секюритизация, както е определена в член 4 (1) (61) от Регламент (ЕС) № 575/2013¹⁰;
- (8) „корпоративен дълг“ означава дългови инструменти, емитирани от предприятие, което е ефективно ангажирано с производството или търговията на стоки или нефинансови услуги;
- (9) „оценка по пазарни цени“ означава оценка на позициите по лесно достъпни заключителни цени, информация за които е получена от независим източник, включително борсови цени, цени от системи за пазарна информация или котировки, предоставени от няколко независими брокери с добра репутация;
- (10) „оценка въз основа на модел“ е всяко оценяване, което се съпоставя със референтен показател, екстраполира се или се изчислява по друг начин въз основа на една или повече пазарни стойности;
- (11) „метод на амортизационната стойност“ означава метод на оценяване, при който разходите за придобиване на даден актив се коригират с амортизационната стойност на платените премии (или отстъпките) до падежа;
- (12) „фондове на паричния пазар с постоянна нетната стойност на активите“ (ФПП с ПНСА) означава фонд на паричния пазар, който поддържа непроменена стойността на нетната стойност на активите на дял или акция; при който приходът във фонда се начислява ежедневно или може да бъде изплатен на инвеститора и активите по принцип се оценяват по метода на амортизационната стойност или нетната стойност на активите се закръгля до най-близкия процентен пункт или тяхната равностойност във валутна единица;
- (13) „краткосрочен ФПП“ означава фонд на паричния пазар, който инвестира в допустими инструменти на паричния пазара, посочени в член 9, параграф 1;
- (14) „стандартен ФПП“ означава фонд на паричния пазар, който инвестира в допустими инструменти на паричния пазара, посочени в член 9, параграфи 1 и 2;
- (15) „кредитни институции“ означава кредитните институции съгласно определението по член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- (16) „компетентен орган за ФПП“ означава:
 - а) за ПКИПЦК — компетентния орган на държавата членка по произход на ПКИПЦК, определен в съответствие с член 97 от Директива 2009/65/ЕО;
 - б) за АИФ от ЕС — компетентния органи на държавата членка по произход на АИФ, както е посочено в член 4, параграф 1, буква п) от Директива 2011/61/ЕС;
 - в) за АИФ от трета държава:
 - і) компетентния орган на държавата членка, в която АИФ от трета държава се предлага без паспорт на пазара в Съюза;

¹⁰

Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относнопруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012, (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр 1—337).

- ii) компетентния орган за ЛУАИФ от ЕС, което управлява АИФ от трета държава, когато АИФ от трета държава се предлага с паспорт на пазара в Съюза или не се предлага на пазара на Съюза;
 - iii) компетентния орган на референтната държава членка, ако АИФ от трета държава не се управлява от ЛУАИФ от ЕС и се предлага с паспорт на пазара на Съюза;
- (17) „държава членка по произход на ФПП“ означава държавата членка, в която ФПП е получил разрешение за извършване на дейност;
- (18) „средно претеглен матуритет“ означава средната продължителност на времето до задължителния матуритет или, ако този срок е по-кратък, до следващата актуализация на лихвения процент на паричния пазар за всички базови активи във фонда, която отразява относителните дялове, държани във всеки актив;
- (19) „средно претеглена продължителност“ означава средната продължителност на времето до задължителния матуритет на всички базови активи във фонда, която отразява относителните дялове, държани във всеки актив;
- (20) „задължителен матуритет“ означава датата, когато главницата на ценната книга трябва да бъде изплатена в пълен размер и която не е обект на никакви опционни характеристики;
- (21) „остатъчен матуритет“ означава времето до задължителния матуритет;
- (22) „къси продажби“ означава непокритата продажба на инструменти на паричния пазар.

Член 3

Издаване на разрешение за извършване на дейност като ФПП

1. Предприятие за колективно инвестиране се установява, предлага или управлява в Съюза под формата на ФПП само след получаване на разрешение в съответствие с настоящия регламент.
Разрешението е валидно за всички държави членки.
2. Предприятие за колективно инвестиране, за което се изисква разрешение като ПКИПЦК съгласно Директива 2009/65/ЕО, получава разрешение да извършва дейност като ФПП като част от процедурата по предоставяне на разрешение в съответствие с Директива 2009/65/ЕО.
3. Предприятие за колективно инвестиране, което е ФПП, получава разрешение за извършване на дейност като ФПП съгласно описаната в член 4 процедура за издаване на разрешение.
4. Предприятие за колективно инвестиране получава разрешение да извършва дейност като ФПП само ако компетентният орган за ФПП е убеден, че ФПП ще бъде в състояние да отговори на всички изисквания на настоящия регламент.
5. За целите на получаване на разрешение за извършване на дейност ФПП представя пред своя компетентен орган следните документи:
 - a) правилника или учредителните документи на фонда;
 - b) идентификация на лицето, управляващо фонда;
 - b) идентификация на депозитара;

- г) описание на ФПП или всяка друга информация за него, която е на разположение на инвеститорите;
 - д) описание на организацията и процедурите, необходими за спазване на изискванията по глави II — VII, или всяка друга информация в тази връзка;
 - е) всякаква друга информация или документи, изискани от компетентния орган за ФПП, за да се установи съответствието с изискванията на настоящия регламент.
6. Всяко тримесечие компетентните органи информират ЕОЦКП за издадените или отнетите в съответствие с настоящия регламент разрешения.
7. ЕОЦКП поддържа централен публичен регистър, в който са посочени всички ФПП, получили разрешение по силата на настоящия регламент, техният вид, лицето, управляващо фонда, и компетентният орган за ФПП. Регистърът е достъпен в електронен формат.

Член 4

Процедура за издаване на разрешение на АИФ, извършващи дейност като ФПП

1. АИФ получава разрешение да извършва дейност като ФПП само ако неговият компетентен орган е одобрил заявлението на ЛУАИФ, получил разрешение за управление на АИФ съгласно Директива 2011/61/ЕС, правилника на фонда и избора на депозитар.
2. При подаване на заявлението за управление на АИФ полученото разрешение ЛУАИФ предоставя на компетентния орган за ФПП:
 - а) писмено споразумение с депозитара;
 - б) информация за режима за делегиране по отношение на портфейла и управлението на риска и администрацията на АИФ;
 - в) информация за инвестиционните стратегии, рисковия профил и други характеристики на АИФ, който ЛУАИФ има право да управлява.Компетентният орган за ФПП може да поиска от компетентния орган за ЛУАИФ да предостави пояснение и информация по отношение на документацията, посочена в предходната алинея, или атестация за това, дали ФПП попадат в обхвата на предоставеното на ЛУАИФ разрешение за управление. Компетентният орган за ЛУАИФ отговаря в срок от 10 работни дни след получаване на запитването от компетентния орган за ФПП.
3. Всяка последваща промяна в документацията, посочена в параграф 2, се съобщава незабавно от ЛУАИФ на компетентния орган за ФПП.
4. Компетентният орган за ФПП може да отхвърли заявлението на ЛУАИФ само ако:
 - а) ЛУАИФ не отговаря на изискванията на настоящия регламент;
 - б) ЛУАИФ не отговаря на изискванията на Директива 2011/61/ЕС;
 - в) ЛУАИФ няма разрешение от компетентния му орган да управлява ФПП;
 - г) ЛУАИФ не е предоставило документите, посочени в параграф 2.

Преди да отхвърли заявлението компетентният орган за ФПП се консултира с компетентния орган за ЛУАИФ.

5. Издаването на разрешение на АИФ да извършва дейност като ФПП не може да бъде обвързано с изискването АИФ да се управлява от ЛУАИФ, което е получило разрешение в държавата членка по произход на АИФ, нито от изискването ЛУАИФ да упражнява или делегира дейности в държавата членка по произход на АИФ.
6. В срок от два месеца от представянето на пълното заявление ЛУАИФ бива информирано дали е издадено разрешение АИФ да извършва дейност като ФПП.
7. Компетентният орган за ФПП не издава разрешение, ако поради правни основания АИФ не може да предлага своите дялове или акции на пазара в своята държава членка по произход.

Член 5

Използване на обозначението „ФПП“

1. ПКИПЦК или АИФ използват обозначението „фонд на паричния пазар“ или „ФПП“ по отношение на самите себе си или емитираните от тях дялове или акции, само когато са получили разрешение в съответствие с настоящия регламент.

ПКИПЦК или АИФ използват обозначение, което означава „фонд на паричния пазар“ или използват термини като „парични средства“, „ликвидни“, „пари“, „високо ликвидни активи“, „подобни на депозит“ или подобни думи, само когато са получили разрешение в съответствие с настоящия регламент.

2. Използването на обозначението „фондове на паричния пазар“, „ФПП“ или на обозначение, което означава ФПП, или използването на термините, посочени в параграф 1, включва тяхното използване в документи за външно или вътрешно ползване, доклади, отчети, реклами, съобщения, кореспонденция или всякакви други материали, изпратени до или предназначени за разпространение сред потенциалните инвеститори, притежателите на дялове на фонда, акционерите или компетентните органи в писмена, устна, електронна форма или по какъвто и да е друг начин.

Член 6

Приложими правила

1. ФПП спазва във всеки един момент разпоредбите на настоящия регламент.
2. ФПП, който е ПКИПЦК, и управляващото го лице спазват във всеки един момент изискванията на Директива 2009/65/ЕО, освен ако в настоящия регламент не е посочено друго.
3. ФПП, който е АИФ, и управляващото го лице спазват във всеки един момент изискванията на Директива 2011/61/ЕС освен ако в настоящия регламент е посочено друго.
4. Лицето, управляващо ФПП, отговаря за гарантиране на съответствието с настоящия регламент. Лицето, управляващо ФПП, е отговорно за всяка загуба или вреда, породена от неспазване на настоящия регламент.

5. Настоящият регламент не възпрепятства ФПП да прилагат ограничения по отношение на инвестициите, които са по-строги от тези, които се изискват съгласно настоящия регламент.

Глава II

Задължения относно инвестиционните политики на ФПП

РАЗДЕЛ I

ОБЩИ ПРАВИЛА И ДОПУСТИМИ АКТИВИ

Член 7

Общи принципи

1. Когато ФПП се състои от повече от едно инвестиционно подразделение, всяко подразделение се счита за отделен ФПП за целите на глави II—VII.
2. Задълженията относно инвестиционните политики на ПКИПЦК, установени в членове 49, 50, 50а, член 51, параграф 2, и членове 52—57 от Директива 2009/65/ЕО, не се отнасят за ФПП, получил разрешение за упражняване на дейност като ПКИПЦК, освен ако изрично е предвидено друго в настоящия регламент.

Член 8

Допустими активи

1. ФПП инвестира само в един или повече от следните категории финансови активи и само при условията, определени в настоящия регламент:
 - а) инструменти на паричния пазар;
 - б) депозити в кредитни институции;
 - в) деривативи;
 - г) споразумения за обратна репо сделка.
2. ФПП не може да извършва никоя от следните дейности:
 - а) инвестиране в активи, различни от тези, посочени в параграф 1;
 - б) къси продажби на инструменти на паричния пазар;
 - в) откриване на преки или непреки експозиции към капиталови или стокови инструменти, включително чрез деривативи, сертификати за такива инструменти, индекси, базирани на такива инструменти, или по друг начин или чрез инструмент, който ще създаде експозиция към тях;
 - г) сключване на споразумения за предоставяне или получаване на ценни книжа на заем и споразумения за обратно изкупуване или всяко друго споразумение, което ще създаде тежест за активите на ФПП;
 - д) получаване и предоставяне на парични средства на заем.

Член 9

Допустими инструменти на паричния пазар

1. ФПП може да инвестира в инструмент на паричния пазар, ако той отговаря на всяко от следните изисквания:
 - а) попада в една от категориите на инструментите на паричния пазар, посочени в член 50, параграф 1, букви а), б), в) или з) от Директива 2009/65/ЕО;
 - б) има една от следните характеристики:
 - i) при емитирането има задължителен матуритет от 397 дни или по-малко;
 - ii) има остатъчен матуритет от 397 дни или по-малко.
 - в) на емитента на инструмента на паричния пазар е присъдена една от двете най-високи степени на вътрешния рейтинг съгласно правилата, определени в членове 16—19 от настоящия регламент;
 - г) ако ФПП открие експозиция към секюритизация, тя трябва да отговаря на допълнителните изисквания, установени в член 10.
2. Стандартните ФПП могат да инвестират в инструмент на паричния пазар, чиято доходност се променя регулярно в съответствие с условията на паричния пазар на всеки 397 дни или по-често, но чийто остатъчен матуритет не надхвърля 2 години.
3. Разпоредбите на параграф 1, буква в) не се прилагат по отношение на инструменти на паричния пазар, емитирани или гарантирани от централен орган или централна банка на държава членка, Европейската централна банка, Съюза, Европейския механизъм за стабилност или Европейската инвестиционна банка.

Член 10

Допустими секюритизации

1. Секюритизацията се смята за допустима, ако отговаря на всички от следните условия:
 - а) базовата експозиция или група от експозиции се състои изцяло от корпоративен дълг;
 - б) базовият корпоративен дълг е ликвиден и с високо кредитно качество;
 - в) базовият корпоративен дълг има задължителен матуритет от 397 дни или по-малко; или има остатъчен матуритет от 397 дни или по-малко.
2. С цел последователното прилагане на параграф 1 ЕОЦКП разработва проект на регулаторни технически стандарти, в които се конкретизират:
 - а) условията и обстоятелствата, при които се приема, че базовата експозиция или група от експозиции се състои изцяло от корпоративен дълг;
 - б) условията или числените прагове, посредством които се определя, че корпоративният дълг е ликвиден и с високо кредитно качество.

ЕОЦКП представя на Комисията посочения в първа алинея проект на регулаторни технически стандарти преди [...].

На Комисията се делегира правомощието за приемане на посочените в първата алинея регулаторни технически стандарти в съответствие с членове 10—14 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 11

Допустими депозити в кредитни институции

ФПП може да инвестира в депозит в кредитна институция, при условие че са изпълнени всички от следните условия:

- а) депозитът се изплаща при поискване или може да бъде изтеглен по всяко време;
- б) матуритетът на депозита е не повече от 12 месеца;
- в) кредитната институция има седалище в държава членка или — ако има седалище в трета държава, към нея се прилагат пруденциални правила, които се смята, че са еквивалентни на правилата, определени в правото на Съюза в съответствие с процедурата по член 107, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Член 12

Допустими деривативи

ФПП може да инвестира в дериватив, ако инструментът се търгува на регулиран пазар, посочен в член 50, параграф 1, буква а), б) или в) от Директива 2009/65/ЕО, или извънборсово, при условие че задължително са изпълнени всички от следните условия:

- а) базовият актив на дериватива се състои от лихвени проценти, валутни обменни курсове, валути или индекси, представляващи една от тези категории;
- б) деривативът служи само за целите на хеджиране на срока и на валутните рискове, присъщи на други инвестиции на ФПП;
- в) контрагентите в сделките с извънборсови деривативи са институции, които подлежат на пруденциално регулиране и надзор и принадлежат към категориите, одобрени от компетентните органи на държавата членка по произход на ФПП;
- г) извънборсовите деривативи подлежат ежедневно на надеждна и проверима оценка и могат във всеки момент да бъдат продавани, ликвидирани или уреждани по инициатива на ФПП чрез операция по прихващане по тяхната справедлива стойност.

Член 13

Допустими споразумения за обратна репо сделка

1. ФПП може да сключва споразумение за обратна репо сделка, при условие че то отговаря на всички от следните условия:

- а) ФПП има правото да прекрати споразумението по всяко време с известие от максимум два работни дни;

- б) пазарната стойност на активите, получени в рамките на споразумението за обратна репо сделка, е винаги поне равна на стойността на платените парични средства.
2. Активите, получени от ФПП в рамките на споразумение за обратна репо сделка, са инструменти на паричния пазар, които са в съответствие с разпоредбите на член 9.
3. ФПП не могат в рамките на споразумение за обратна репо сделка да получават секюритизации, както са определени в член 10. Активите, получени от ФПП в рамките на споразумението за обратна репо сделка, няма да бъдат продавани, реинвестирани, залагани или прехвърляни по друг начин.
4. Активите, получени от ФПП в рамките на споразумението за обратна репо сделка, се включват при изчисляването на предвидените в настоящия регламент ограничения относно диверсификацията и концентрацията.
5. Чрез дерогация от параграф 2 ФПП може в рамките на споразумение за обратна репо сделка да получи ликвидни прехвърлими ценни книжа или инструменти на паричния пазар, различни от тези, които са в съответствие с член 9, при условие че тези активи отговарят на едно от следните условия:
- а) те са с високо кредитно качество и са емитирани или гарантирани от централен орган или централна банка на държава членка, Европейската централна банка, Съюза, Европейския механизъм за стабилност или Европейската инвестиционна банка;
- б) те са емитирани или гарантирани от централен орган или централна банка на трета държава, при условие че на емитента от третата държава е присъдена един от двата най-високи класа на вътрешния рейтинг съгласно правилата, определени в членове 16—19.

Активите, получени в рамките на споразумение за обратна репо сделка съгласно първа алинея, се оповестяват на инвеститорите на ФПП.

По отношение на активите, получени в рамките на споразумение за обратна репо сделка съгласно първа алинея, се прилагат правилата по член 14, параграф 6.

6. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 44, с които се определят количествени и качествени изисквания за ликвидността, приложими към активите, посочени в параграф 5, както и количествените и качествените изисквания за кредитното качество, приложими към активите, посочени в параграф 5, буква а).

За целта Комисията взема предвид доклада, посочен в член 509, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Комисията приема посочения в първа алинея делегиран акт не по-късно от 31 декември 2014 г.

РАЗДЕЛ II

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ИНВЕСТИЦИОННИТЕ ПОЛИТИКИ

Член 14 Диверсификация

1. ФПП инвестира не повече от 5 % от активите си в някои от следните инструменти:
 - а) инструменти на паричния пазар, емитирани от един и същ субект;
 - б) депозити, направени в една и съща кредитна институция.
2. Сумата от всички експозиции към секюритизации не може да надхвърля 10 % от активите на ФПП.
3. Съвкупната рискова експозиция към един и същ контрагент на ФПП, произтичаща от извънборсови сделки с деривати, не може да надхвърля 5 % от активите му.
4. Съвкупната сума на паричните средства, платени на един и същ контрагент на ФПП в рамките на споразумение за обратна репо сделка, не може да надхвърля 20 % от неговите активи.
5. Независимо от предвидените в параграфи 1 и 3 отделни ограничения, ФПП не комбинира някои от следните инструменти, ако това ще доведе до инвестиция в размер на повече от 10 % от активите му в един и същ субект:
 - а) инвестиции в инструменти на паричния пазар, емитирани от този субект;
 - б) депозити, направени в този субект;
 - в) извънборсови деривативи, пораждащи риск от контрагента спрямо този субект.
6. Чрез дерогация от параграф 1, буква а) компетентният орган може да разреши на ФПП да инвестира в съответствие с принципа на разпределението на риска до 100 % от своите активи в различни инструменти на паричния пазар, емитирани или гарантирани от централни, регионални или местни органи, или централна банка на дадена държава членка, Европейската централна банка, Съюза, Европейския механизъм за стабилност или Европейската инвестиционна банка, централен орган или централна банка на трета държава или международна публична институция, в която членуват една или повече държави членки.

Първа алинея се прилага, само когато са изпълнени всички от следните изисквания:

- а) ФПП притежава инструменти на паричния пазар от най-малко шест различни емисии на съответния емитент;
- б) ФПП ограничава инвестициите в инструменти на паричния пазар от една и съща емисия до най-много 30 % от активите си;
- в) ФПП изрично посочва в правилника на фонда или в учредителните документи въпросните централни, регионални или местни органи или централната банка на дадена държава членка, Европейската централна банка, Съюза, Европейския механизъм за стабилност или Европейската

инвестиционна банка, централния орган или централната банка на трета държава или международната публична институция, в която членуват една или повече държави членки, емитиращи или гарантиращи инструменти на паричния пазар, в които той възнамерява да инвестира повече от 5 % от активите си;

г) ФПП включва в проспекта си, както и в своите маркетингови съобщения ясна информация относно използването на тази дерогация, като посочва централните, регионалните или местните органи или централната банка на дадена държава членка, Европейската централна банка, Съюза, Европейския механизъм за стабилност, Европейската инвестиционна банка, централния орган или централната банка на трета държава или международната публична институция, в която членуват една или повече държави членки, емитиращи или гарантиращи инструменти на паричния пазар, в които той възнамерява да инвестира повече от 5 % от активите си.

7. Дружествата, които са включени в една и съща група за целите на консолидираните счетоводни отчети, както е уредено в Директива 83/349/ЕИО на Съвета¹¹ или в съответствие с признатите международни счетоводни правила, се разглеждат като самостоятелен субект при изчисляването на ограниченията, предвидени в параграфи 1—5.

Член 15

Концентрация

1. ФПП не може да държи повече от 10 % инструменти на паричния пазар, емитирани от един и същ субект.
2. Ограничението, предвидено в параграф 1, не се прилага по отношение на притежаваните инструменти на паричния пазар, емитирани или гарантирани от централни, регионални или местни органи, или от централната банка на дадена държава членка, Европейската централна банка, Съюза, Европейския механизъм за стабилност или Европейската инвестиционна банка, централен орган или централна банка на трета държава, или от международна публична институция, в която членуват една или повече държави членки.

РАЗДЕЛ III

КРЕДИТНО КАЧЕСТВО НА ИНСТРУМЕНТИТЕ НА ПАРИЧНИЯ ПАЗАР

Член 16

Процедура за вътрешна оценка

1. Лицето, управляващо ФПП, приема, въвежда и последователно прилага разумна и стриктна процедура за вътрешна оценка за определяне на кредитното качество на инструментите на паричния пазар, като взема под внимание емитента на инструмента и характеристиките на самия инструмент.

¹¹

Седма директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г. приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно консолидираните счетоводни отчети; ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1–17.

2. Вътрешната процедура за оценка се основава на система за вътрешен рейтинг и на разумни, строги, систематични и непрекъснати методики за присъждане на рейтинги. Методиките за присъждане на рейтинг се одобряват от лицето, управляващо фонда, въз основа на данни за минали периоди и емпирични факти, включително чрез бек-тестове.
3. Процедурата за вътрешна оценка отговаря на следните изисквания:
- а) лицето, управляващо ФПП, гарантира, че информацията, използвана при присъждане на вътрешен кредитен рейтинг, е актуална, от надеждни източници и с достатъчно добро качество. Лицето, управляващо ФПП, въвежда и поддържа ефективен процес за получаване и актуализиране на съществената информация относно характеристиките на емитента;
 - б) лицето, управляващо ФПП, приема и прилага подходящи мерки, за да гарантира, че присъждането на вътрешните рейтинг се основава на задълбочен анализ на цялата налична и съществена информация и включва всички важни фактори, които влияят върху кредитоспособността на емитента;
 - в) лицето, управляващо ФПП, наблюдава редовно присъждането на вътрешни рейтинги и най-малко веднъж годишно прави преглед на всички присъдени вътрешни рейтинги. Лицето, управляващо ФПП, преглежда присъден рейтинг при всяка съществена промяна, която би могла да окаже влияние върху даден вътрешен кредитен рейтинг. Лицето, управляващо ФПП, въвежда вътрешни процедури за наблюдение на въздействието, което промените в макроикономическите условия, финансовия пазар или специфични условия на емитента оказват върху вътрешните кредитни рейтинги;
 - г) когато дадена агенция за кредитен рейтинг, регистрирана от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП), присъди кредитен рейтинг на даден емитент на инструменти на паричния пазар, понижаването на рейтинга под двата най-високи краткосрочни кредитни рейтинга, използвани от тази агенция, се счита за съществено изменение за целите на буква в) и изисква от лицето, управляващо ФПП, да предприеме нова процедура по присъждане на рейтинг;
 - д) методиките за присъждане на рейтинг се преразглеждат най-малко веднъж годишно, за да се определи дали все още са подходящи за текущия портфейл и външните условия;
 - е) когато методиките, моделите или ключовите при определяне на рейтинга допускания, използвани при процедурите за вътрешна оценка, са се променили, лицето, управляващо ФПП, преразглежда, колкото е възможно по-скоро, всички засегнати вътрешни кредитни рейтинги, но не по-късно от един месец след промяната;
 - ж) присъждането на вътрешни рейтинги и техните периодични прегледи от лицето, управляващо ФПП, не се извършват от лица, осъществяващи или отговорни за управлението на портфейла на ФПП.

Член 17
Система за вътрешен рейтинг

1. На всеки емитент на инструмент на паричния пазар, в който ФПП възнамерява да инвестира, се присъжда вътрешен рейтинг въз основа на процедурата за вътрешна оценка.
2. Структурата на системата за вътрешен рейтинг отговаря на всяко от следните изисквания:
 - а) системата за определяне на вътрешен рейтинг се основава на единна рейтингова скала, която отразява изцяло количественото измерение на кредитния риск на емитента. Рейтинговата скала има шест класа за редовни емитенти и една за емитентите в неизпълнение;
 - б) съществува ясна връзка между класа на емитента, отразяващ неговия кредитен риск, и рейтинговите критерии, използвани при определяне на степента на кредитния риск;
 - в) системата за определяне на вътрешния рейтинг взема предвид краткосрочния характер на инструментите на паричния пазар.
3. Рейтинговите критерии, посочени в параграф 2, буква б), отговарят на всяко от следните изисквания:
 - а) включват поне количествени и качествени показатели за емитента на инструмента, за макроикономическото положение и положението на финансовия пазар;
 - б) позовават се на общите числени и качествени референтни стойности, използвани за оценяване на количествените и качествените показатели;
 - в) подходящи са за конкретния вид емитент. Разграничават се поне следните видове емитенти: държавен, регионален или местен публичен орган, финансови дружества и нефинансови предприятия.
 - г) в случай на експозиция към секюритизации, отчита кредитния риск на емитента, структурата на секюритизацията и кредитния риск на базовите активи.

Член 18
Документация

1. Лицето, управляващо ФПП, документира процедурата за вътрешна оценка и системата за вътрешен рейтинг. Документацията включва:
 - а) структурата и функционалните характеристики на процедурите за вътрешна оценка и на системите за вътрешен рейтинг по начин, който позволява на компетентните органи да разберат присъждането на конкретни рейтинги и да преценят целесъобразността на присъдения рейтинг;
 - б) обосновка и анализ в подкрепа на избраните от лицето, управляващо ФПП, рейтингови критерии и периодичността на техния преглед. Този анализ включва параметрите, модела и ограниченията на модела, използван за избор на рейтинговите критерии;

- в) всички значителни промени в процедурата за вътрешна оценка, включително установяване на причините за промените;
 - г) организацията на процедурата за вътрешна оценка, включително процеса за присъждане на рейтинги и структурата на вътрешния контрол;
 - д) пълни данни за вътрешните рейтинги на емитентите и признатите гарантите за минали периоди;
 - е) датите на присъждане на вътрешните рейтинги;
 - ж) основните данни и методика, използвани за определяне на вътрешния рейтинг, включително ключови допускания за рейтингите;
 - з) лицето или лицата, отговарящи за присъждането на вътрешните рейтинги.
2. Процедурата за вътрешна оценка е подробно изложена в правилника или правилата за учредяване на ФПП и всички документи, посочени в параграф 1, се представят при поискване от компетентните органи за ФПП или от компетентните органи за лицето, управляващо ФПП.

Член 19

Делегирани актове

На Комисията се предоставят правомощия да приема делегирани актове в съответствие с член 44, с които се разясняват следните въпроси:

- а) условията, при които методиките за присъждане на рейтинг се смятат за разумни, строги, систематични и непрекъснати и условията за одобрението, посочено в член 16, параграф 2;
- б) посочените член 17, параграф 2, буква а) определения за всеки клас по отношение на количествената оценка на кредитния риск от неизпълнение от страна на емитента, както и критериите по член 17, параграф 2, буква б) за количественото определяне на кредитния риск;
- в) точните референтни стойности за всеки качествен показател и числените референтни стойности за всеки количествен показател. Тези референтни стойности на показателите се определят за всеки клас на кредитния рейтинг, като се вземат предвид критериите по член 17, параграф 3;
- г) значението на съществените промени, както е посочено в член 16, параграф 3, буква в).

Член 20

Управление на оценката на кредитното качество

1. Процедурите за вътрешна оценка се одобряват от висшето ръководство, управителния орган и от надзорната функция на лицето, управляващо ФПП, ако има такава.

Тези страни познават добре използваните от лицето, управляващо ФПП, процедури за вътрешна оценка, системите за вътрешен рейтинг и методиките за присъждане на рейтинг и разбират в подробности свързаните с тях доклади.

2. Като важна част от отчитането пред посочените в параграф 1 страни се прави анализ на профила на кредитния риск на ФПП въз основа на вътрешния рейтинг. Отчитането включва най-малко рисковия профил по клас, движението

между класовете, оценка на съответните рискови параметри по класове и сравнение на получените проценти на неизпълнение. Честотата на отчитането зависи от значимостта и вида на информацията и се извършва поне веднъж годишно.

3. Висшето ръководство гарантира винаги, че процедурата за вътрешна оценка функционира правилно.

Висшето ръководство бива редовно информирано относно резултатите от процеса на вътрешна оценка, областите, в които са установени пропуски, както и относно усилията и действията, предприети за отстраняване на вече установените пропуски.

Глава III

Задължения относно управлението на риска на ФПП

Член 21

Правила относно портфейла на краткосрочните ФПП

Краткосрочният ФПП във всеки един момент спазва всички от следните изисквания относно портфейла:

- а) портфейлът му има средно претеглен матуритет не повече от 60 дни;
- б) портфейлът му има средно претеглена продължителност не повече от 120 дни;
- в) най-малко 10 % от активите му се състоят от активи с дневен матуритет. Краткосрочен ФПП не може да придобива актив, различен от актив със дневен матуритет, ако в резултат на такова придобиване по-малко от 10 % от портфейла на краткосрочния ФПП биха били инвестирани в активи с дневен матуритет;
- г) поне 20 % от активите му се състоят от активи със седмичен матуритет. Краткосрочен ФПП не може да придобива актив, различен от актив със седмичен матуритет, ако в резултат на такова придобиване по-малко от 20 % от портфейла на ФПП биха били инвестирани в активи със седмичен матуритет.

Член 22

Правила относно портфейла на стандартните ФПП

1. Стандартният ФПП във всеки един момент спазва всички от следните изисквания:

- а) неговият портфейл по всяко време има средно претеглен матуритет от най-много 6 месеца;
- б) неговият портфейл по всяко време има средно претеглена продължителност от най-много 12 месеца;
- в) най-малко 10 % от активите му се състоят от активи с дневен матуритет. Стандартен ФПП не може да придобива актив, различен от актив с дневен матуритет, ако в резултат на такова придобиване по-малко от 10 % от портфейла му биха били инвестирани в активи с дневен матуритет;
- г) поне 20 % от активите му се състоят от активи със седмичен матуритет. Стандартен ФПП не може да придобива актив, различен от актив със седмичен матуритет, ако в резултат на такова придобиване по-малко от

20 % от портфейла му биха били инвестирани в активи със седмичен матуритет.

2. Стандартен ФПП може да инвестира до 10 % от активите си в инструменти на паричния пазар, издадени от един и същи субект.
3. Независимо от индивидуалното ограничение, предвидено в параграф 2, стандартен ФПП може да комбинира следните възможности, в случаите когато това ще доведе до инвестиция в размер до 15% от неговите активи в един и същ субект:
 - а) инвестиции в инструменти на паричния пазар, емитирани от този субект;
 - б) депозити, направени в този субект;
 - в) извънборсови деривативи, пораждащи риск от контрагента спрямо този субект.
4. Всички активи от портфейла, които стандартен ФПП инвестира в съответствие с параграфи 2 и 3, се оповестяват на инвеститорите на ФПП.
5. Стандартен ФПП не може да бъде под формата на ФПП с ПНСА.

Член 23

Кредитни рейтинги на ФПП

ФПП или лицето, управляващо ФПП, не възлагат или финансират присъждането на рейтинг на ФПП от агенция за кредитен рейтинг.

Член 24

Политика за опознаване на клиента

1. Лицето, управляващо ФПП, създава, въвежда и прилага процедури и упражнява надлежно усърдие за установяване на броя на инвеститорите във ФПП, техните нужди и поведение, размера на техните дялове с цел правилно да предвиди последиците от искания за обратно изкупуване, получени едновременно от няколко инвеститора. За тази цел лицето, управляващо ФПП, разглежда поне следните фактори:
 - а) определени характеристики на нуждата на инвеститорите от парични средства;
 - б) опита на различните инвеститори;
 - в) нежеланието на различните инвеститори да поемат рискове;
 - г) степента на зависимост или тесните връзки между различните инвеститори във ФПП.
2. Лицето, управляващо ФПП, гарантира, че:
 - а) стойността на дяловете или акциите, притежавани от един инвеститор, не превишава по всяко време стойността на активите с дневен матуритет;
 - б) обратното изкупуване от даден инвеститор не влияе съществено върху ликвидния профил на ФПП.

Член 25
Стрес тестове

1. Всеки ФПП има надеждна процедура за извършване на стрес тестове, които позволяват установяване на евентуални събития или бъдещи промени в икономическите условия, които биха имали неблагоприятно въздействие върху ФПП. Лицето, управляващо ФПП, провежда редовно стрес-тестове и изготвя планове за действие при различни евентуални варианти.

Стрес тестовете се основават на обективни критерии и разглеждат последиците от изключително неблагоприятни реалистични сценарии. При сценариите за стрес тестовете се вземат предвид като минимално изискване референтните параметри, които включват следните фактори:

- a) хипотетични промени в нивото на ликвидността на активите в портфейла на ФПП;
 - б) хипотетични промени в нивото на кредитния риск на активите в портфейла на ФПП, включително кредитни събития и събития, влияещи на рейтинга;
 - в) хипотетични промени на лихвените проценти;
 - г) хипотетични обеми на обратно изкупуване.
2. Освен това за ФПП с ПНСА стрес тестовете оценяват за различните сценарии разликата между постоянната НСА на дял или акция и НСА на дял или акция, включително въздействието на тази разлика върху буфера на НСА.
 3. Когато в резултат на стрес тестовете се установи, че ФПП е уязвим, управляващото го лице предприема действия за повишаване на устойчивостта на ФПП, включително действия, които подобряват ликвидността или качеството на активите на ФПП.
 4. Стрес тестовете се извършват с честота, определена от съвета на директорите на лицето, управляващо ФПП, след като се предвиди подходящ и разумен интервал в контекста на пазарните условия и всички планирани промени в портфейла на ФПП. Тестовете се извършват поне веднъж годишно.
 5. На съвета на директорите на лицето, управляващо ФПП, се представя за разглеждане подробен доклад с резултатите от стрес тестовете. Съветът на директорите променя при необходимост предложения план за действие и одобрява окончателния план за действие.
Докладът, в който се описват резултатите от стрес тестовете и планът за действие, се изготвя в писмена форма и се съхранява за период от поне пет години.
 6. Докладът с резултатите от стрес тестовете се представя на компетентните органи за лицето, управляващо ФПП, и на компетентните органи за ФПП. Компетентните органи изпращат доклада на ЕОЦКП.
 7. ЕОЦКП издава насоки с цел да се определят общи референтни параметри за сценариите, използвани при стрес тестовете, които параметри да бъдат включени в стрес тестовете, като се вземат предвид факторите, посочени в параграф 1. Насоките се актуализират поне веднъж годишно, като се вземат предвид последните тенденции на пазара.

Глава IV

Правила за оценяване

Член 26

Оценяване на активите на ФПП

1. Активите на ФПП се оценяват поне веднъж дневно.
2. Активите на ФПП се оценяват чрез използване по метода за оценка по пазарни цени.
3. При оценяването по пазарни цени активите се оценяват на по-ниската от „цена купува“ и „цена продава“, освен ако институцията може да закрие позицията си по средната пазарна цена.

При оценяването по пазарни цени се използват само пазарни данни с добро качество. Качеството на пазарните данни се оценява въз основа на всички от следните фактори:

- a) броя и качеството на контрагентите;
 - б) обема и оборота на пазара на този актив;
 - в) размера на емисията и на дела от емисията, който ФПП възнамерява да купи или продаде.
4. Когато оценяването по пазарни цени не е възможно или пазарните данни не са достатъчно качествени, даден актив на ФПП се оценява консервативно въз основа на модел.

Моделът оценява точно присъщата стойност на актива въз основа на следните актуализирани ключови фактори:

- a) обема и оборота на пазара на този актив;
- б) размера на емисията и на дела от емисията, който ФПП възнамерява да купи или продаде;
- в) свързаните с актива пазарен, лихвен и кредитен риск.

При оценяване въз основа на модел не се използват модели за оценяване, основаващи се на амортизационната стойност.

5. В допълнение към метода на оценяване по пазарни цени, посочен в параграфи 2 и 3, и метода за оценяване въз основа на модел, посочен в параграф 4, активите на ФПП с ПНСА също могат да се оценяват чрез използване на метода на амортизационната стойност.

Член 27

Изчисляване на НСА на дял или акция

1. Нетната стойност на активите (НСА) на дял или акция се изчислява като разликата между сумата на всички активи на ФПП и сумата на всички пасиви на ФПП, оценени в съответствие с метода за оценка по пазарни цени или метода за оценка въз основа на модел, разделена на броя на емитираните дялове или акции на ФПП.

Нетната стойност на активите на дял или акция се изчислява за всеки ФПП, независимо от това дали става въпрос за ФПП с ПНСА или не.

2. Нетната стойност на активите на дял или акция се закръгля до най-близкия базисен пункт или негов еквивалент, когато нетната стойност на активите се публикува във валутна единица.
3. Нетната стойност на активите на дял или на акция на ФПП се изчислява поне веднъж дневно.
4. Постоянната нетна стойност на активите на дял или акция представлява разликата между сумата на всички активи на ФПП с ПНСА и сумата на всички пасиви на ФПП с ПНСА, оценени в съответствие с метода на амортизационната стойност, разделена на броя на емитираните дялове или акции на ФПП с ПНСА.
5. Постоянната нетна стойност на активите на дял или на акция на ФПП с ПНСА може да бъде закръглена до най-близкия процентен пункт или негов еквивалент, когато нетната стойност на активите се публикува във валутна единица.
6. Разликата между постоянната НСА на дял или акция и НСА на дял или акция на ФПП с ПНСА се контролира непрекъснато.

Член 28

Емисионна цена и цена на изкупуване

1. Дяловете или акциите на ФПП се емитират или изкупуват обратно на цена, която е равна на нетната стойност на активите на дял или акция на ФПП.
2. Чрез дерогация от параграф 1 дялове или акции на ФПП с ПНСА се емитират или изкупуват обратно на цена, която е равна на постоянната нетна стойност на активите на дял или акция на ФПП.

Глава V

Специални изисквания за ФПП с ПНСА

Член 29

Допълнителни изисквания за ФПП с ПНСА

1. ФПП не използват метода на амортизационната стойност при изчисляване или при рекламиране на постоянна НСА на дял или акция, нито закръглят постоянната НСА на дял или акция до най-близкия процентен пункт или негов еквивалент, когато НСА се публикува във валутна единица, освен ако изрично не са получили разрешение да извършват дейност като ФПП с ПНСА.
2. ФПП с ПНСА отговаря на следните допълнителни изисквания:
 - а) той е създал буфер на НСА в съответствие с изискванията в член 30;
 - б) компетентният орган за ФПП с ПНСА е удовлетворен от подробния план на ФПП с ПНСА, в който са определени условията на използване на буфера в съответствие с член 31;
 - в) компетентният орган за ФПП с ПНСА е удовлетворен от процедурата на ФПП с ПНСА за попълване на буфера, както и с финансовото състояние на субекта, който се очаква да финансира попълването на буфера;

- г) в правилника и учредителните документи на ФПП с ПНСА са определени ясни процедури за превръщането на ФПП с ПНСА във ФПП, който не може да използва счетоводните методи на амортизационната стойност или на закръгляването;
- д) ФПП с ПНСА и управляващото го лице имат ясни и прозрачни управленски структури, които еднозначно определят и възлагат отговорности на различните равнища на управление;
- е) ФПП с ПНСА е установил ясни и ефективни средства за комуникация с инвеститорите, които осигуряват незабавното предаване на информация във връзка с всяко използване или попълване на буфера на НСА и превръщането на ФПП с ПНСА;
- ж) в правилника или учредителните документи на ФПП с ПНСА се посочва ясно, че ФПП с ПНСА не може да получава външно подпомагане освен чрез буфера.

Член 30
Буфер на НСА

1. Всеки ФПП с ПНСА създава и поддържа буфер на НСА, възлизащ по всяко време на най-малко 3 % от общата стойност на активите на ФПП с ПНСА. Общата стойност на активите на ФПП с ПНСА се изчислява като сумата от стойностите на всеки актив на ФПП, определена в съответствие с член 26, параграф 3 или 4.

Буферът на НСА се използва изцяло за покриване на разликите между постоянната нетна стойност на активите на дял или акция на ФПП с ПНСА и на нетната стойност на активите на дял или акция на ФПП с ПНСА, както е предвидено в член 31.

2. Размерът на буфера на НСА не се включва в изчисляването на НСА или постоянната НСА на ФПП с ПНСА.
3. Буферът на НСА се състои само от парични средства.
4. Буферът на НСА се държи в защитена резервната сметка, открита в кредитна институция, която отговаря на изискванията по член 11, буква в), на името и в полза на ФПП.

Резервната сметка е отделена от другите сметки на ФПП, от сметките на лицето, управляващо ФПП, от сметките на другите клиенти на кредитната институция и от сметките на субекта, финансиращ буфера на НСА.

Резервната сметка или всички суми в резервната сметка не подлежат на залог, възбрана или обезпечение. В случай на неплатежоспособност на лицето, управляващо ФПП, на кредитната институция, в която е открита сметката, или на всеки субект, който финансира буфера на НСА, средствата по резервната сметка не мога да бъдат разпределяни или реализирани в полза на кредиторите на неплатежоспособното дружество.

5. Резервната сметка се използва единствено в полза на ФПП. Прехвърлянето на средства от резервната сметка става единствено при спазване на условията, определени в член 31, параграф 2, буква б) и член 31, параграф 3, буква а).

6. Депозитарът на ФПП с ПНСА проверява дали всеки трансфер от резервната сметка е в съответствие с разпоредбите на настоящата глава.
7. ФПП с ПНСА сключва в писмена форма ясни и подробни договорености със субекта, от който се очаква да финансира попълването на буфера на НСА. Договореностите съдържат изрично ангажимента за финансиране на попълването на буфера и изискват субектът да финансира попълването, като за целта използва собствени финансови ресурси.

Договореностите за попълване на буфера и идентичността на субекта, който се очаква да финансира попълването, се оповестяват в правилника или в учредителните документи на ФПП с ПНСА.

Член 31

Използване на буфера на НСА

1. Буферът на НСА се използва единствено в случай на записвания и обратно изкупуване, за да се компенсира разликата между постоянната НСА на дял или акция и НСА на дял или акция.
2. За целите на параграф 1 в случай на записвания:
 - а) когато постоянната НСА, при която даден дял или акция са записани, е по-висока от НСА на дял или акция, положителната разлика се кредитира по резервната сметка;
 - б) когато постоянната НСА, при която даден дял или акция са записани, е по-ниска от НСА на дял или акция, отрицателната разлика се дебитираща от резервната сметка.
3. За целите на параграф 1 в случай на обратно изкупуване:
 - а) когато постоянната НСА, при която даден дял или акция се изкупува обратно, е по-висока от НСА на дял или акция, отрицателната разлика се дебитираща от резервната сметка;
 - б) когато постоянната НСА, при която даден дял или акция се изкупуват обратно, е по-ниска от НСА на дял или акция, положителната разлика се кредитира по резервната сметка.

Член 32

Поетапна процедура

1. ФПП с ПНСА въвежда и прилага поетапна процедура, която гарантира, че отрицателната разлика между постоянната НСА на дял или акция и НСА на дял или акция се разглежда от лицата, които са компетентни да действат своевременно за фонда.
2. Поетапната процедура изисква:
 - а) висшето ръководство на лицето, управляващо ФПП с ПНСА, да бъде информирано, когато отрицателната разлика достигне 10 базисни пункта или техния еквивалент, когато НСА е публикувана във валутна единица;
 - б) съветът на директорите на лицето, управляващо ФПП с ПНСА, компетентните органи за ФПП с ПНСА и ЕОЦКП да бъдат информирани,

когато отрицателната разлика достигне 15 базисни пункта или техния еквивалент, когато НСА е публикувана във валутна единица;

- в) компетентните лица да преценят причината за отрицателната разлика и предприемат подходящи действия за намаляване на отрицателните последици.

Член 33

Попълване на буфера на НСА

1. Когато размерът на буфера на НСА спадне под 3 %, той трябва да бъде попълнен.
2. Когато буферът на НСА не е попълнен и в продължение на един месец размерът му остане с 10 базисни пункта под 3-те %, посочени в член 30, параграф 1, ФПП автоматично престава да бъде ФПП с ПНСА и няма право да използва методите на амортизационната стойност или закръгляването.
ФПП с ПНСА незабавно уведомява за това всеки инвеститор в писмена форма и по ясен и разбираем начин.

Член 34

Правомощия на компетентния орган по отношение на буфера на НСА

1. Компетентният орган за ФПП с ПНСА бива незабавно уведомен за всеки спад под 3 % на размера на буфера на НСА.
2. Компетентният орган за ФПП с ПНСА и ЕОЦКП биват незабавно уведомявани, когато размерът на буфера на НСА спадне с 10 базисни пункта под 3-те %, посочени в член 30, параграф 1.
3. След уведомлението по параграф 1 компетентният орган наблюдава стриктно ФПП с ПНСА.
4. След уведомлението по параграф 2 компетентният орган проверява дали буферът на НСА е бил попълнен или ФПП е престанал да бъде ФПП с ПНСА и е информирал съответно инвеститорите си.

Глава VI

Външно подпомагане

Член 35

Външно подпомагане

1. ФПП с ПНСА не може да получава външно подпомагане освен под формата и при условията, определени в членове 30—34.
2. ФПП, различни от ФПП с ПНСА, нямат право да получават външно подпомагане освен при условията по член 36.
3. Външно подпомагане означава пряко или косвено подпомагане, предлагано от трета страна, което е предназначено за или в действителност би довело до гарантиране на ликвидността на ФПП или стабилизиране на НСА на дял или на акция на ФПП.

Външното подпомагане включва:

- а) парични инжекции от трета страна;
- б) закупуване от трета страна на активите на ФПП при завишени цени;
- в) закупуване от трета страна на дялове или акции на ФПП с цел да се предостави ликвидност на фонда;
- г) емитирането от трета страна на всякакъв вид явна или скрита гаранция или на писмо за подпомагане в полза на ФПП;
- д) всякакво действие от трета страна, чиято пряка или косвена цел е да се поддържа ликвиден профил и НСА на дял или на акция на ФПП.

Член 36

Извънредни обстоятелства

1. При извънредни обстоятелства, провокирани от последици върху системата или неблагоприятни пазарни условия, компетентният орган може да позволи на ФПП, различен от ФПП с ПНСА, да получи външното подпомагане, посочено в член 35, което е предназначено или в действителност би довело до гарантиране на ликвидността на ФПП или стабилизиране на НСА на дял или на акция на ФПП, при условие че са изпълнени всички от следните условия:
 - а) ФПП надлежно обосновава необходимостта от външно подпомагане и представя убедителни доказателства за спешната нужда от такова подпомагане;
 - б) външното подпомагане е ограничено по отношение на предоставената сума и периода, през който се предоставя на разположение;
 - в) компетентният орган се е уверил, че доставчикът на външно подпомагане е финансово стабилен и разполага с достатъчно финансови ресурси да посрещне евентуални загуби, породени от предоставеното външно подпомагане, без това да има отрицателни последици за него.
2. За целите на параграф 1, буква в), в случай че доставчикът на външно подпомагане е субект, по отношение на който се упражнява пруденциален надзор, се изисква съгласието на надзорния орган на този субект с цел да се гарантира, че предоставеното подпомагане е обезпечено от адекватния собствен капитал на субекта и е в съответствие със системата на субекта за управление на риска.
3. Когато са изпълнени посочените в параграф 1 условия за получаването на външно подпомагане, ФПП незабавно информира за това всеки инвеститор в писмена форма и по ясен и разбираем начин.

Глава VII

Изисквания по отношение на прозрачността

Член 37

Прозрачност

1. ФПП ясно посочва дали е краткосрочен ФПП или стандартен ФПП във всеки документ за външно или вътрешно ползване, доклад, изказване, реклама, писмо или всякакви други писмени доказателства, издадени от него или управляващото го лице, изпратени до или предназначени за разпространение

сред потенциалните инвеститори, притежателите на дялове, акционерите или компетентни органи на ФПП, или за управляващото го лице.

ФПП с ПНСА ясно посочва, че той е ФПП с ПНСА във всеки документ за външно или вътрешно ползване, доклад, изказване, реклама, писмо или всякакви други писмени доказателства, издадени от него или управляващото го лице, изпратени до или предназначени за разпространение сред потенциалните инвеститори, притежателите на дялове, акционерите или компетентни органи на ФПП, или за управляващото го лице.

2. Всеки документ на ФПП, използван за маркетингови цели, съдържа ясно формулирани всички от следните текстове:
 - а) ФПП не е гарантирана инвестиции;
 - б) ФПП не разчита на външно подпомагане за гарантиране на ликвидността си или стабилизиране на нетната стойност на активите на дял или акция;
 - в) инвеститорът поема риска от загубата на главницата.
3. Съобщенията от ФПП или управляващото го лице до инвеститорите или потенциалните инвеститори по никакъв начин не внушават, че инвестицията в акциите или дяловете на ФПП е гарантирана.
4. Инвеститорите във ФПП биват ясно информирани за метода или методите, използвани от ФПП за оценяване на активите на ФПП и за изчисляване на нетната стойност на активите.
5. В допълнение към информацията, която трябва да се предостави в съответствие с параграфи 1—4, ФПП с ПНСА обяснява ясно на инвеститорите и потенциалните инвеститори използването на метода на амортизационната стойност и/или на закръгляването. ФПП с ПНСА посочва размера на буфера на НСА, процедурата за уеднаквяване на постоянната НСА на дял или акция и НСА на дял или акция и посочва ясно ролята на буфера и на свързаните с него рискове. ФПП с ПНСА посочва ясно условията за попълване на буфера на НСА и субекта, който се очаква да финансира попълването. Той предоставя на инвеститорите цялата информация относно спазването на условията по член 29, параграф 2, букви а) — ж).

Член 38

Докладване пред компетентните органи

1. Поне веднъж на тримесечие управляващото лице предоставя на компетентния орган за ФПП информация за всеки управляван от него ФПП. При поискване управляващото лице предоставя информация също така на компетентния орган за лицето, управляващо фонда, ако е различен от компетентния орган за ФПП.
2. Информацията, предоставяна в съответствие с параграф 1, включва следните точки:
 - а) типа и характеристиките на ФПП;
 - б) показателите на портфейла като общата стойност на активите, НСА, средно претегления матуритет, средно претеглената продължителност, матуритетната структура, ликвидността и доходността;
 - в) размера и промените в буфера на НСА;

- г) резултатите от стрес тестове;
- д) информация за активите в портфейла на ФПП:
 - i) характеристиките на всеки актив като име, държава, категория на емитента, риск или матуритет и присъдените вътрешни рейтинги;
 - ii) типа на актива, включително подробности за контрагента при деривативи или споразумения за обратна репо сделка;
- е) информация за пасивите на ФПП, която включва следните точки:
 - i) държавата, в която е установен инвеститорът;
 - ii) категорията на инвеститора;
 - iii) дейностите по записване и обратно изкупуване.

Компетентните органи могат да искат допълнителна информация, ако това е необходимо и надлежно обосновано.

3. ЕОЦКП разработва проекти на технически стандарти за изпълнение за създаване на формуляр за отчитане, който да съдържа цялата информация, посочена в параграф 2.

На Комисията се предоставят правомощия за приемане на посочените в първата алинея проекти на технически стандарти за изпълнение в съответствие с член 15 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

4. Компетентните органи предават на ЕОЦКП цялата информация, получена съгласно настоящия член, и всякакви други уведомления или информация, разменена с ФПП или управляващото го лице по силата на настоящия регламент. Тази информация се предава на ЕОЦКП не по-късно от 30 дни след края на отчетното тримесечие.

ЕОЦКП събира информацията с цел да изгради централна база данни за всички ФПП, които са установени, управлявани или предлагани на пазара в Съюза. Европейската централна банка има право на достъп до тази база данни само за статистически цели.

Глава VIII

Надзор

Член 39

Надзор от компетентните органи

1. Компетентните органи контролират постоянното спазване на разпоредбите на настоящия регламент.
2. Компетентният орган за ФПП отговаря за упражняването на надзор за спазване на правилата, установени в глави II — VII.
3. Компетентният орган за ФПП отговаря за контрола по спазването на задълженията, определени в правилника или учредителните документи на фонда, и задълженията, посочени в проспекта, които са в съответствие с настоящия регламент.
4. Компетентният орган за лицето, управляващо фонда, упражнява надзор върху адекватността на мерките и организацията на управляващото лице, така че

лицето, управляващо ФПП, да може да изпълнява задълженията и правилата, свързани с учредяването и функционирането на всички управлявани от него ФПП.

5. Компетентните органи следят ПКИПЦК или АИФ, които са установени или се предлагат на техните пазари, с цел да се уверят, че те не използват обозначението „ФПП“ или внушават, че са ФПП, ако не спазват изискванията по настоящия регламент.

Член 40

Правомощия на компетентните органи

1. Компетентните органи имат всички правомощия за осъществяването на надзор и разследвания, които са необходими за изпълнението на техните задачи по настоящия регламент.
2. Компетентните органи упражняват по отношение на настоящия регламент правомощията, предоставени им в съответствие с Директива 2009/65/ЕО и Директива 2011/61/ЕС.

Член 41

Правомощия и компетентност на ЕОЦКП

1. ЕОЦКП разполага с необходимите правомощия, за да изпълнява задачите, възложени му от настоящия регламент.
2. ЕОЦКП упражнява по отношение на настоящия регламент и в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 правомощията, предоставени му в съответствие с Директива 2009/65/ЕО и Директива 2011/61/ЕС.
3. За целите на Регламент (ЕС) № 1095/2010 настоящият регламент се прибавя към всеки друг правно обвързващ акт на Съюза, с който се възлагат задачи на органа, посочен в член 1, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1095/2010.

Член 42

Сътрудничество между органите

1. Компетентният орган за ФПП и компетентният орган за лицето, управляващо фонда, ако са различни, си сътрудничат и си обменят информация при изпълнение на задълженията си съгласно настоящия регламент.
2. Компетентните органи и ЕОЦКП си сътрудничат в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010 при изпълнение на съответните им задължения по настоящия регламент.
3. Компетентните органи и ЕОЦКП си обменят в съответствие с Регламент (ЕС) № 1095/2010 цялата информация и документация, необходими за изпълнението на съответните им задължения по настоящия регламент, в частност за установяване и отстраняване на нарушения на настоящия регламент.

Глава IX

Окончателни разпоредби

Член 43

Третиране на съществуващи ПКИПЦК и АИФ

1. В рамките на шест месеца след датата на влизане в сила на настоящия регламент всяко съществуващо ПКИПЦК или АИФ, които инвестират в краткосрочни активи и чиято изключителна или обща цел е да предлагат доходност в съответствие с лихвените проценти на паричния пазар или запазване на стойността на инвестицията, подават заявление до своя компетентен орган заедно с всички документи и доказателства, необходими за доказване на спазването на настоящия регламент.
2. Не по-късно от два месеца след получаване на заявлението компетентният орган преценява в съответствие с членове 3 и 4 дали ПКИПЦК или АИФ отговарят на изискванията на настоящия регламент. Компетентният орган издава решение и незабавно уведомява за това ПКИПЦК или АИФ.
3. Чрез дерогация от първото изречение на член 30, параграф 1 съществуващ ПКИПЦК или АИФ, които отговарят на определението на ФПП с ПНСА по член 2, параграф 10, създават буфер на НСА в размер най-малко на:
 - а) 1 % от общата стойност на активите на ФПП с ПНСА в рамките на година след влизането в сила на настоящия регламент;
 - б) 2% от общата стойност на активите на ФПП с ПНСА в рамките на две години след влизането в сила на настоящия регламент;
 - в) 3% от общата стойност на активите на ФПП с ПНСА в рамките на три години след влизането в сила на настоящия регламент.
4. За целите на параграф 3 от настоящия член позоваването на 3 % в членове 33 и 34 се тълкува като позоваване на размера на буфера на НСА, посочен съответно в параграф 3, букви а), б) и в).

Член 44

Делегиране

1. На Комисията се предоставя правомощие да приема делегирани актове при спазване на предвидените в настоящия член условия.
2. Правомощието да приема делегирани актове, предвидено в членове 13 и 19, се предоставя на Комисията за неопределен срок, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент.
3. Делегирането на правомощия, предвидено в членове 13 и 19, може да бъде оттеглено по всяко време от Европейския парламент или от Съвета. С решението за оттегляне се прекратява посоченото в него делегиране на правомощия. То поражда действие в деня след публикуването на решението в *Официален вестник на Европейския съюз* или на по-късна, посочена в него дата. То не засяга действителността на делегираните актове, които вече са в сила.

4. Веднага след като приеме делегиран акт, Комисията нотифицира акта едновременно на Европейския парламент и Съвета.
5. Делегираният акт, приет съгласно членове 13 и 19, влиза в сила единствено ако нито Европейският парламент, нито Съветът не са представили възражения в срок от два месеца след нотифицирането на акта на Европейския парламент и Съвета или, ако преди изтичането на този срок, Европейският парламент и Съветът са уведомили Комисията, че няма да представят възражения. Този срок се удължава с два месеца по инициатива на Европейския парламент или на Съвета.

Член 45 *Преглед*

В рамките на три години след влизането в сила на настоящия регламент Комисията прави преглед на целесъобразността на настоящия регламент от гледна точка на пруденциалните и икономическите аспекти. В хода на прегледа се разглежда по-конкретно буферът на ПНСА и неговото функциониране при ФПП с ПНСА, които в бъдеще е възможно да насочат политиката си върху изграждане на портфейли, състоящи се основно от дългови инструменти, емитирани или гарантирани от държавите членки. В хода на прегледа:

- а) се прави анализ на натрупания опит при прилагането на настоящия регламент, неговото въздействие върху инвеститорите, ФПП и управителите на фондовете на паричния пазар в Съюза;
- б) прави се оценка на ролята, която ФПП играят при закупуване на дългови инструменти, емитирани или гарантирани от държавите членки;
- в) се вземат предвид специфичните характеристики на дълговите инструменти, емитирани или гарантирани от държавите членки, и ролята на тези инструменти за финансирането на държавите членки;
- г) се взема под внимание докладът, посочен в член 509, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- д) се вземат предвид международните регулаторни промени.

Резултатите от прегледа, придружени при необходимост от подходящи предложения за изменения, се представят на Европейския парламент и на Съвета.

Член 46 *Влизане в сила*

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

*За Европейския парламент
Председател*

*За Съвета
Председател*